PL

2013

Sprawozdanie z działalności

CURIA RATIONUM

EUROPEJSKI
TRYBUNAŁ
OBRACHUNKOWY

EUROPEJSKI TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luksemburg
LUKSEMBURG

Tel. +352 4398-1

E-mail: eca-info@eca.europa.eu
Internet: http://eca.europa.eu

Twitter: @EUAuditorsECA
YouTube: EUAuditorsECA

Więcej informacji o Unii Europejskiej można znaleźć
w portalu Europa (http://europa.eu).

Luksemburg: Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2014

ISBN 978-92-9241-762-8
doi:10.2865/48334

© Unia Europejska, 2014
Powielanie materiałów dozwolone pod warunkiem podania źródła.
Zdjęcie budynku Trybunału. Architekt: Jim Clemes (2004 i 2013).

Printed in Luxembourg

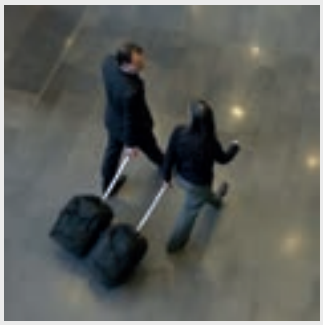

Europejski Trybunał Obrachunkowy

Misja

Europejski Trybunał Obrachunkowy jest instytucją UE ustanowioną na mocy Traktatu w celu sprawowania kontroli nad finansami UE. Jako zewnętrzny kontroler UE przyczynia się on do poprawy zarządzania finansami UE i pełni funkcję niezależnego strażnika interesów finansowych obywateli Unii Europejskiej, propagując rozliczalność i przejrzystość.

Wizja

Trybunał Obrachunkowy jest instytucją niezależną i dynamiczną, znaną z uczciwości i bezstronności, szanowaną ze względu na swój profesjonalizm oraz jakość i znaczenie swojej działalności, jak również oferującą zainteresowanym podmiotom zasadnicze wsparcie na drodze do poprawy zarządzania finansami UE.

Wartości

Niezależność, uczciwość i bezstronność	Profesjonalizm	Wartość dodana	Doskonałość i wydajność
Niezależność, uczciwość i bezstronność instytucji, jej członków i personelu. Bezstronna kontrola z uwzględnieniem opinii głównych partnerów, ale bez zabiegania o instrukcje lub ulegania naciskom z zewnątrz.	Utrzymywanie wzorcowych standardów zawodowych we wszystkich aspektach prac. Zaangażowanie w rozwój kontroli sprawowanej przez organy publiczne w UE i na całym świecie.	Sporządzanie stosownych, aktualnych sprawozdań o wysokiej jakości, opartych na rzetelnych ustaleniach i dowodach, podejmujących kwestie istotne dla partnerów instytucjonalnych i zawierających wyraźne i autorytatywne przesłania. Przyczynianie się do skutecznej poprawy zarządzania na poziomie UE oraz zwiększonej rozliczalności w zakresie zarządzania funduszami unijnymi.	Docenianie jednostek, rozwijanie talentów i nagradzanie za osiągnięte wyniki. Stosowanie skutecznej komunikacji w celu umacniania współpracy zespołowej. Zwiększenie wydajności we wszystkich aspektach działalności.

Spis treści

Strona	
4–5	**Słowo wstępne prezesa**
6	**Rok 2013 w skrócie**
6	Nasza działalność
6	Nasze zarządzanie
7–36	**Nasza działalność**
7–29	Sprawozdania z kontroli i opinie
30–34	Stosunki z głównymi partnerami instytucjonalnymi
35–36	Najważniejsze wydarzenia
37–43	**Nasze zarządzanie**
37–39	Skład Trybunału
40–43	Ocena wyników Trybunału
44–47	**Wsparcie działań kontrolnych**
44–46	Zasoby ludzkie
46	Szkolenia zawodowe
46–47	Tłumaczenia
47	Technologia informatyczna
47	Administracja i infrastruktura
48–49	**Informacje finansowe**
48–49	Wykonanie budżetu za rok 2013
49	Budżet na 2014 r.
50	**Kontrola i rozliczalność**
50	Audyt wewnętrzny Trybunału
50	Audyt zewnętrzny Trybunału
51	**Oświadczenie delegowanego urzędnika zatwierdzającego**

Słowo wstępne prezesa

Szanowni Państwo!

Rok 2013 miał istotne znaczenie dla przyszłego zarządzania finansami UE. Unia Europejska przyjęła wieloletnie ramy finansowe oraz przepisy regulujące sposób wydatkowania budżetu UE w latach 2014–2020.

W ciągu całego roku Europejski Trybunał Obrachunkowy sporządził **77 sprawozdań i opinii**. Są one owocem przeprowadzonych przez Trybunał kontroli finansowych, kontroli zgodności i kontroli wykonania zadań. Zawarte w nich istotne informacje oraz liczne zalecenia mają na celu poprawę zarządzania finansami UE i rozliczalności w okresie programowania 2014–2020. W niniejszym rocznym sprawozdaniu z działalności przedstawiono pokrótce główne wnioski z nich płynące.

Rok 2013 był również ważny pod względem rozwoju naszej instytucji. Był to bowiem pierwszy rok obowiązywania **nowej strategii na lata 2013–2017**, stanowiącej punkt odniesienia dla działalności Trybunału w tym okresie i mającej na celu maksymalizację jego wkładu w rozliczalność publiczną UE. Strategia ta obejmuje dziesięć kluczowych inicjatyw, które mają zostać zrealizowane do końca 2014 r. W 2013 r. osiągnięto znaczny postęp w tym zakresie. Trybunał opracował w szczególności **nowy system programowania prac**, a jego praktyki w zakresie

kontroli wykonania zadań zostały poddane niezależnej **ocenie partnerskiej**. Zespół dokonujący oceny opublikuje swoje sprawozdanie w pierwszym kwartale 2014 r.

W odpowiedzi na kryzys gospodarczy i finansowy Unia Europejska przyjęła w 2013 r. jednolity mechanizm nadzoru bankowego, na którego czele stoi Europejski Bank Centralny (EBC) i którego celem jest wzmocnienie unii gospodarczej i walutowej. Oznacza to, że zwiększyła się rola Trybunału, który ma za zadanie zapewnić rozliczalność EBC w zakresie sprawowania nadzoru nad instytucjami kredytowymi. W ramach działań podejmowanych w związku z obecnym kryzysem finansowym i zadłużeniowym UE przyjęła szereg nowych środków legislacyjnych, dokonała reformy systemu nadzoru nad sektorem finansowym oraz przeprowadziła szeroko zakrojone interwencje w celu wsparcia krajów dotkniętych kryzysem. W obliczu tych zmian zachodzących na poziomie unijnym Trybunał postanowił powołać osobny zespół zadaniowy specjalizujący się w kontrolach w obszarze zarządzania finansami i gospodarką UE.

Z okazji **35. rocznicy istnienia** i aby podkreślić swą gotowość do podjęcia przyszłych wyzwań, Trybunał zorganizował dwa wydarzenia z udziałem swoich członków, personelu i partnerów instytucjonalnych. Pierwszym z nich była **konferencja wysokiego szczebla** na temat systemu sprawowania rządów oraz rozliczalności w UE, na której przemówienie wygłosił przewodniczący Rady Europejskiej Herman Van Rompuy. Drugim była oficjalna ceremonia otwarcia **nowego budynku** Trybunału w Luksemburgu z udziałem Jean-Claude'a Junckera, ówczesnego premiera Luksemburga. Nowy budynek przyczyni się do umacniania współpracy zespołowej, gdyż zrzesza on wszystkich członków Trybunału i pracowników pod jednym dachem.

Choć siedziba Trybunału znajduje się w Luksemburgu, zespoły kontrolne docierają wszędzie tam, gdzie wydatkowane są środki unijne, aby zebrać dowody i na ich podstawie opracować sprawozdania. W niniejszym rocznym sprawozdaniu z działalności za rok 2013 przedstawiono przegląd wizyt kontrolnych i sporządzonych w ich następstwie sprawozdań. Więcej miejsca poświęcono kontroli dotyczącej **wsparcia finansowego Narodowej Władzy Palestyńskiej przez Unię Europejską**. Kontrola ta stanowi doskonały przykład wyzwań, jakim Trybunał musi sprostać w ramach realizacji swoich zadań, a także świadczy o zaangażowaniu i profesjonalizmie pracowników Trybunału. Ich wiedza fachowa oraz ciężka praca to elementy, na których zawsze polegać może nasza instytucja oraz obywatele, w służbie których Trybunał prowadzi swoje prace.

Vítor Manuel da Silva Caldeira
Prezes

Rok 2013 w skrócie

Nasza działalność

- **Sprawozdania roczne** dotyczące budżetu UE i EFR za rok budżetowy 2012, charakteryzujące się większą przejrzystością i zawierające więcej informacji
- 50 **specjalnych sprawozdań rocznych** za rok budżetowy 2012, dotyczących agencji, organów zdecentralizowanych oraz innych instytucji UE
- 19 **sprawozdań specjalnych** dotyczących poszczególnych obszarów budżetowych lub kwestii zarządzania, takich jak wsparcie unijne dla przemysłu spożywczego czy pomoc rozwojowa UE w Azji Środkowej
- 6 **opinii i innych publikacji** poświęconych zagadnieniom dotyczącym reformy budżetu, takim jak reforma różnych funduszy UE, rozporządzenie finansowe dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju, przepisy finansowe mające zastosowanie do budżetu UE czy wsparcie finansowe dla partii politycznych i fundacji politycznych na poziomie europejskim
- Organizacja **konferencji wysokiego szczebla** na temat systemu sprawowania rządów oraz rozliczalności w UE z udziałem przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana Van Rompuya

Nasze zarządzanie

- Pierwszy rok obowiązywania **nowej strategii na lata 2013–2017**, stanowiącej punkt odniesienia dla działalności Trybunału w tym okresie i mającej na celu maksymalizację wkładu Trybunału w rozliczalność publiczną UE
- Dalszy rozwój **polityki kadrowej**, zmniejszenie liczby etatów i przesuwanie stanowisk do głównych zadań kontrolnych dzięki podniesieniu wydajności w działach administracji umożliwiają Trybunałowi skuteczniejsze wykonywanie zadań
- Oficjalne otwarcie **budynku K3** i zgromadzenie całego personelu pod jednym dachem, co w jeszcze większym stopniu usprawni pracę zespołową

Widok na budynek K3, część siedziby Trybunału w Luksemburgu

Sprawozdania z kontroli i opinie

Europejski Trybunał Obrachunkowy przygotowuje trzy główne rodzaje publikacji:

- **sprawozdania roczne** zawierające głównie wyniki prac związanych z kontrolą finansową i kontrolą zgodności w zakresie budżetu Unii Europejskiej i Europejskich Funduszy Rozwoju (EFR). Ponadto osobno publikowane są specjalne sprawozdania roczne dotyczące agencji, organów zdecentralizowanych i innych instytucji UE;
- **sprawozdania specjalne** publikowane przez cały rok, przedstawiające wyniki kontroli wybranych obszarów działalności UE lub kwestii związanych z zarządzaniem. Są one głównie wynikiem przeprowadzonych kontroli wykonania zadań, których sfinalizowanie zajmuje zazwyczaj ponad rok;
- **opinie** na temat projektów aktów prawnych mających wpływ na zarządzanie finansami oraz **oświadczenia i stanowiska** na temat innych kwestii, sporządzane z własnej inicjatywy Trybunału.

Po bardzo intensywnym roku 2012 Trybunał opublikował dużą liczbę specjalnych sprawozdań rocznych i sprawozdań specjalnych także w roku 2013. Sprawozdania roczne dostarczają większej ilości informacji analitycznych, a sposób prezentacji rezultatów został ulepszony, co ułatwia porównywanie różnych dziedzin i okresów.

Liczba sprawozdań i opinii	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Sprawozdania roczne dotyczące budżetu UE i EFR	2	2	2	2	2	2
Specjalne sprawozdania roczne na temat agencji i organów zdecentralizowanych UE	29	37	40	42	50	50
Sprawozdania specjalne	12	18	14	16	25	19
Opinie i inne publikacje	5	1	6	8	10	6
Razem	48	58	62	68	87	77

Pełne wersje wszystkich sprawozdań i opinii są dostępne na stronach Trybunału (http://eca.europa.eu) w 23 językach urzędowych UE.

Wizyty kontrolne w 2013 r.

Chociaż znaczna część prac kontrolnych prowadzona jest w siedzibie Trybunału w Luksemburgu, kontrolerzy przeprowadzają też wizyty kontrolne w organach administracji państw członkowskich i u innych odbiorców funduszy UE (w tym także w siedzibach organizacji międzynarodowych, jak np. w siedzibie ONZ w Szwajcarii). Celem tych wizyt jest uzyskanie **bezpośrednich dowodów kontroli**.

Wizyty odbywają się zazwyczaj na szczeblu **organów administracji** centralnej i lokalnej zajmujących się przetwarzaniem środków UE, zarządzaniem nimi i ich wypłacaniem oraz u **beneficjentów końcowych**, którzy te środki otrzymują. Wizyty kontrolne na terytorium UE często odbywają się we współpracy z najwyższymi organami kontroli danego państwa członkowskiego. Zespoły kontrolne z zasady składają się z dwóch lub trzech kontrolerów, a wizyty trwają zwykle od kilku dni do dwóch tygodni, w zależności od rodzaju kontroli i czasu potrzebnego na podróż.

Częstotliwość oraz intensywność prac kontrolnych w poszczególnych państwach członkowskich i w krajach beneficjentach zależy od rodzaju kontroli oraz wyników doboru próby. Liczba i czas trwania wizyt kontrolnych w poszczególnych krajach mogą być zatem różne i zmieniać się z roku na rok.

W 2013 r. kontrolerzy Trybunału spędzili na wizytach kontrolnych 6619 dni, w tym 6079 w państwach członkowskich i 540 poza obszarem Unii, zbierając dowody w ramach kontroli przeprowadzanych na potrzeby sprawozdania rocznego, specjalnych sprawozdań rocznych oraz innych wybranych zadań. Porównywalną ilość czasu kontrolerzy spędzili, przeprowadzając kontrole w instytucjach i organach UE w Brukseli i Luksemburgu.

Kontrolerzy UE przemieszczający się w konwoju motocyklowym z jednego miejsca realizacji projektu na inne

Kontrolerzy Trybunału spędzili
6619 dni
na wizytach kontrolnych

Wizyty kontrolne w 2013 r. (liczba dni)

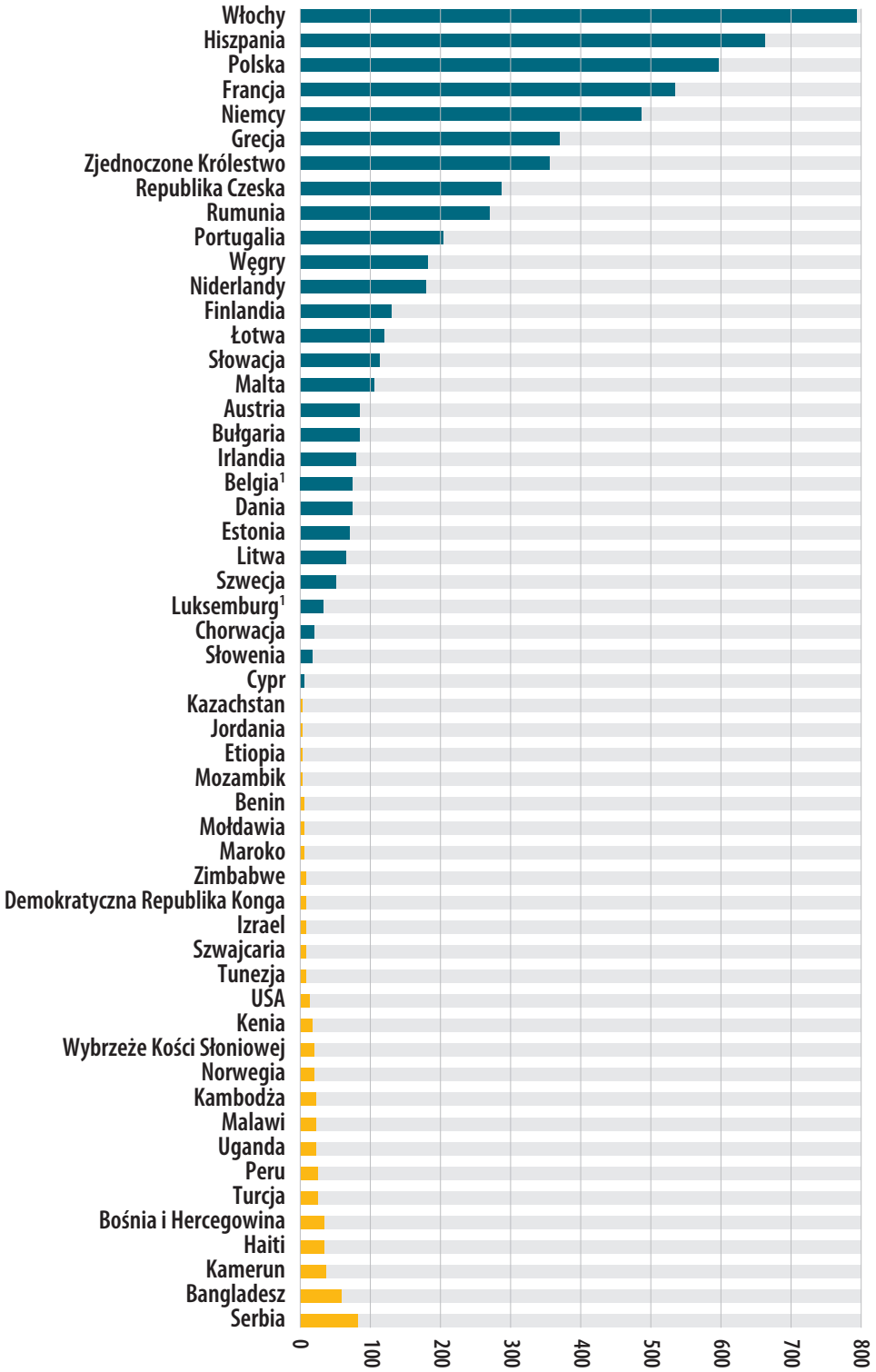

[1] W liczbie tej nie uwzględniono wizyt kontrolnych w instytucjach, agencjach i innych organach UE z siedzibą w Brukseli i Luksemburgu.

Sprawozdanie roczne dotyczące wykonania budżetu UE za 2012 r.

W 2013 r. większość prac Trybunału związanych z kontrolą finansową oraz kontrolą zgodności dotyczyła wykonania budżetu UE za rok 2012. Ich wynikiem była publikacja w dniu 5 listopada 2013 r. **sprawozdania rocznego za rok 2012**.

Celem sprawozdania rocznego jest przedstawienie ustaleń i wniosków, które będą pomocne Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i opinii publicznej w ocenie jakości zarządzania finansami UE, a także sformułowanie zaleceń mających służyć poprawie sytuacji. Centralnym punktem sprawozdania rocznego za 2012 r. było – wydane po raz dziewiętnasty – poświadczenie wiarygodności (DAS) na temat wiarygodności rozliczeń UE oraz prawidłowości transakcji leżących u ich podstaw.

Na potrzeby sprawozdania rocznego za 2012 r. **zmodyfikowano** podejście do doboru próby kontrolnej, tak aby badanie wszystkich transakcji we wszystkich obszarach wydatków odbywało się na tych samych zasadach – w momencie kiedy Komisja zaakceptuje i zarejestruje wydatek. Oczekuje się, że dzięki tej zmianie skontrolowane populacje będą z **roku na rok bardziej stabilne**, gdyż nie będzie miał na nie wpływu zmienny poziom zaliczek. To ujednolicenie podejścia Trybunału do doboru próby kontrolnej przełożyło się na wzrost szacowanego poziomu błędu w budżecie jako całości za rok 2012 o 0,3 punktu procentowego.

Kontroler UE w trakcie oględzin systemu nawadniania kroplowego w gospodarstwie rolnym

Najważniejsze wnioski zawarte w sprawozdaniu rocznym za 2012 r.

- **Skonsolidowane sprawozdanie finansowe UE przedstawia rzetelnie** we wszystkich istotnych aspektach sytuację finansową Unii oraz wyniki transakcji, przepływy pieniężne i zmiany w aktywach netto na dzień 31 grudnia 2012 r.
- W odniesieniu do **wydatków z budżetu UE jako całości szacowany poziom błędu w 2012 r. wzrósł po raz kolejny – z 3,9% do 4,8%**. Od 2009 r. – po trzech kolejnych latach spadku – **szacowany poziom błędu co roku wzrastał**.
- **Najbardziej podatnym na błędy obszarem wydatkowania** był nadal „Rozwój obszarów wiejskich, środowisko naturalne, rybołówstwo i zdrowie", w którym szacowany poziom błędu wyniósł 7,9%. W kolejnym pod tym względem obszarze „Polityka regionalna, energia i transport" szacowany poziom błędu wyniósł 6,8%.
- **Największy wzrost szacowanego poziomu błędu odnotowano w obszarach**: „Zatrudnienie i sprawy społeczne", „Rolnictwo: wsparcie rynku i pomoc bezpośrednia" oraz „Polityka regionalna, energia i transport".
- W przypadku większości transakcji obarczonych błędem w obszarach objętych zarządzaniem dzielonym (np. rolnictwo i spójność) **organy państw członkowskich dysponowały wystarczającymi informacjami**, aby wykryć i skorygować błędy.
- Istotna różnica między środkami na pokrycie zobowiązań a środkami na pokrycie płatności, w połączeniu ze znaczną kwotą niewykorzystanych środków na początku obecnego okresu programowania, spowodowała skumulowanie niewykorzystanych zobowiązań odpowiadające okresowi 2 lat i 3 miesięcy (217 mld euro na koniec 2012 r.). Sytuacja taka prowadzi do **obciążenia budżetu na płatności**. Aby temu zaradzić, Komisja musi planować swoje potrzeby dotyczące płatności w perspektywie średnio- i długoterminowej.
- W przypadku wielu obszarów budżetu UE ramy prawne są złożone, a **ukierunkowanie na uzyskiwanie wyników** jest niewystarczające. Wnioski legislacyjne dotyczące rolnictwa i spójności na okres programowania 2014–2020 pozostają w zasadniczym stopniu oparte na wkładach (ukierunkowane na wydatki), a zatem w dalszym ciągu kładzie się nacisk na zachowanie zgodności z wymogami, a nie na uzyskiwanie wyników.

Szacowany poziom błędu w budżecie UE

na poziomie 4,8%

Sprawozdanie roczne dotyczące Europejskich Funduszy Rozwoju za 2012 r.

Europejskie Fundusze Rozwoju (EFR) są finansowane przez państwa członkowskie, jednak ich funkcjonowanie jest regulowane na podstawie osobnego rozporządzenia finansowego, a zarządzanie nimi nie wchodzi w zakres budżetu ogólnego UE. Za realizację finansową operacji finansowanych ze środków EFR odpowiedzialna jest Komisja Europejska.

EFR są głównym instrumentem pomocy Unii Europejskiej w zakresie współpracy na rzecz rozwoju z państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) oraz krajami i terytoriami zamorskimi (KTZ) na mocy umowy z Kotonu zawartej w 2000 r. Wydatki koncentrują się na działaniach mających na celu ograniczenie i – ostatecznie – wyeliminowanie ubóstwa, co jest zgodne z celami zrównoważonego rozwoju oraz stopniowego włączania krajów AKP i KTZ w gospodarkę światową. Prowadzona współpraca opiera się na trzech wzajemnie powiązanych i uzupełniających się filarach: współpracy na rzecz rozwoju, współpracy gospodarczej i handlowej oraz wymiarze politycznym.

Sprawozdanie roczne za 2012 r. dotyczące EFR zostało opublikowane razem ze sprawozdaniem dotyczącym budżetu UE w dniu 5 listopada 2013 r. Zawierało ono wydane po raz dziewiętnasty poświadczenie wiarygodności dotyczące EFR.

Zgodnie z ustaleniami Trybunału sprawozdanie za 2012 r. rzetelnie przedstawia sytuację finansową EFR oraz wyniki ich transakcji i przepływy pieniężne. Trybunał szacuje, że najbardziej prawdopodobny poziom błędu w płatnościach z EFR za rok budżetowy 2012 wyniósł 3,0%, co oznacza spadek w porównaniu z 5,1% w 2011 r.

Specjalne sprawozdania roczne dotyczące agencji, organów zdecentralizowanych i innych instytucji UE za rok 2012

W 2013 r. Trybunał opublikował 50 specjalnych sprawozdań rocznych za rok budżetowy 2012, dotyczących unijnych agencji, organów zdecentralizowanych (takich jak wspólne przedsiębiorstwa) oraz innych instytucji. Sprawozdania te są dostępne na stronach internetowych Trybunału (*http://eca.europa.eu*). Na wniosek Rady Trybunał sporządził dwa sprawozdania: w jednym z nich podsumowano wyniki kontroli agencji europejskich i innych organów za 2012 r., w drugim – wyniki kontroli wspólnych przedsiębiorstw UE. Te dwa dokumenty ułatwiające analizę i dokonywanie porównań zostały przedłożone przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego, Komisji Kontroli Budżetowej i Radzie do Spraw Ogólnych.

Agencje i organy zdecentralizowane UE są tworzone na mocy ustawodawstwa unijnego do celów wykonywania konkretnych zadań. Każda agencja ma swój własny mandat, zarząd, dyrekcję, personel i budżet. Agencje są rozsiane po całej UE i działają w wielu obszarach, takich jak bezpieczeństwo, zdrowie, badania naukowe, finanse, migracja i podróże. Choć ryzyko finansowe w przypadku agencji i wspólnych przedsiębiorstw jest stosunkowo niewielkie w porównaniu z ogólnym budżetem UE, ryzyko utraty reputacji przez Unię jest wysokie – agencje są bowiem bardzo wyeksponowane w państwach członkowskich i mają duży wpływ na kształtowanie polityki i proces podejmowania decyzji oraz realizację programów w obszarach o istotnym znaczeniu dla obywateli europejskich.

50
specjalnych sprawozdań rocznych za 2012 r.

W odniesieniu do wszystkich 40 agencji i innych organów Trybunał wydał opinię bez zastrzeżeń na temat wiarygodności rozliczeń za 2012 r. Transakcje leżące u podstaw tych rozliczeń były we wszystkich istotnych aspektach legalne i prawidłowe w przypadku wszystkich agencji i innych organów z wyjątkiem dwóch. Trybunał wydał opinię z zastrzeżeniem w odniesieniu do Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT) i odstąpił od wyrażenia opinii w przypadku Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach (Frontex).

Wszystkie siedem wspólnych przedsiębiorstw przedstawiło wiarygodne rozliczenia za 2012 r., lecz w trzech przypadkach Trybunał wydał opinię z zastrzeżeniem na temat legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw tych rozliczeń. Dotyczyło to przedsiębiorstw: ENIAC (nanoelektronika), ARTEMIS (systemy wbudowane) oraz IMI (wspólna inicjatywa technologiczna w zakresie leków innowacyjnych).

Europejska Agencja Środowiska (Kopenhaga, Dania)

Sprawozdania specjalne opublikowane w 2013 r.

Oprócz sprawozdań rocznych i specjalnych sprawozdań rocznych Trybunał przez cały rok publikuje **sprawozdania specjalne** obejmujące kontrole wykonania zadań i kontrole zgodności dotyczące konkretnych wybranych obszarów budżetowych lub kwestii zarządzania. Trybunał wybiera i opracowuje te zadania kontrolne w taki sposób, aby miały one jak największe oddziaływanie, co pozwala na optymalne wykorzystanie zasobów Trybunału. Wybrane zadania są złożone i mają szeroki zakres, a ich realizacja zajmuje zazwyczaj znacznie ponad rok (za cel przyjmuje się 18 miesięcy).

Wybierając tematy, Trybunał bierze pod uwagę:

- rodzaje **ryzyka** dla wykonania zadań lub zgodności w danym obszarze dochodów lub wydatków;
- **poziom** dochodów lub wydatków w danym obszarze;
- **czas**, jak upłynął od ostatniej kontroli;
- nadchodzące **zmiany** w przepisach lub ramach operacyjnych oraz
- **interes** polityczny i społeczny.

19
sprawozdań specjalnych przyjętych w 2013 r.

Najważniejsze etapy w wybranych kontrolach wykonania zadań lub kontrolach zgodności

Analiza przedkontrolna	Ocena użyteczności i wykonalności planowanej kontroli
Program kontroli	Określenie zakresu, celów, podejścia, metodyki oraz harmonogramu kontroli
Prace w terenie	Gromadzenie dowodów w siedzibie Komisji oraz w państwach członkowskich i krajach-beneficjentach przez zespoły multidyscyplinarne
Analiza ustaleń	Potwierdzenie faktów w porozumieniu z jednostkami kontrolowanymi i wykorzystanie dowodów do sformułowania wniosku na temat celów kontroli
Projekt sprawozdania	Jasna i uporządkowana prezentacja głównych ustaleń i wniosków; sformułowanie zaleceń
Uzgodnienie faktów	Uzgodnienie faktów przedstawionych w sprawozdaniu z jednostką kontrolowaną
Przyjęcie	Przyjęcie sprawozdania
Publikacja	Publikacja sprawozdania specjalnego w 23 językach urzędowych wraz z odpowiedziami jednostki kontrolowanej

Poniżej przedstawiono pokrótce 19 sprawozdań specjalnych przyjętych przez Trybunał w 2013 r., uporządkowanych według odpowiednich działów ram finansowych – wieloletniego budżetu UE.

Pełne wersje wszystkich sprawozdań specjalnych są dostępne na stronach Trybunału (*http://eca.europa.eu*) oraz za pośrednictwem strony „EU bookshop" w 22 językach urzędowych UE (lub w 23 językach w przypadku sprawozdań przyjętych po przystąpieniu Chorwacji).

Trwały wzrost

Trwały wzrost ma na celu wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy i obejmuje dwa zagadnienia:

Konkurencyjność obejmuje środki finansowe na badania i rozwój technologiczny, stworzenie w Europie połączeń za pomocą sieci europejskich, edukację i szkolenia, wspieranie konkurencyjności na całkowicie zintegrowanym wspólnym rynku oraz program polityki społecznej, jak również zamykanie elektrowni jądrowych. Wydatki UE przeznaczone na wspieranie konkurencyjności na rzecz wzrostu i zatrudnienia na lata 2007–2013 wyniosły 89,4 mld euro, co stanowiło 9,2% unijnego budżetu, z czego blisko dwie trzecie przeznaczono na badania i rozwój.

Spójność na rzecz wzrostu i tworzenia miejsc pracy wiąże się głównie z polityką spójności, która jest realizowana w ramach funduszy obejmujących określone obszary działalności, w tym: Europejski Fundusz Społeczny (EFS), Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) oraz Fundusz Spójności (FS). Środki te są wydawane przez Komisję i państwa członkowskie w ramach zarządzania dzielonego. Wydatki w ramach unijnej polityki spójności na lata 2007–2013 wyniosły 348,4 mld euro (35,7% łącznego budżetu UE).

W roku 2013 Trybunał przyjął następujące sprawozdania specjalne dotyczące tego obszaru działalności:

- **Realizacja siódmego programu ramowego w zakresie badań** (nr 2/2013) – Oceniono, czy
  Komisja zapewniła wydajną realizację 7PR. Kontrolą objęto zasady uczestnictwa, procesy Komisji oraz tworzenie dwóch nowych instrumentów, a jej rezultaty mogą okazać się przydatne nie tylko w pozostałym okresie realizacji 7PR, ale także w okresie wdrażania kolejnego programu ramowego w zakresie badań naukowych – Horyzont 2020. Trybunał stwierdził, że Komisja w wielu miejscach uprościła zasady uczestnictwa w 7PR oraz że udało jej się w niektórych przypadkach dostosować przepisy dotyczące 7PR do praktyk beneficjentów, choć nadal pozostaje wiele do zrobienia w tej kwestii. Do mocnych stron zarządzania przez Komisję 7PR należą: koncepcja procesów, działania usprawniające i informacje zarządcze. Gorsze wyniki odnotowano natomiast w zakresie narzędzi i zasobów.

Czas oczekiwania na przyznanie dotacji uległ skróceniu, ale dopiero w 2012 r. spadł do 9 miesięcy. W ramach kontroli zwrócono uwagę na dobre praktyki umożliwiające dalsze skrócenie czasu oczekiwania na przyznanie dotacji. Kontrole jakości wybranych projektów oraz podejmowanych w związku z nimi działań następczych funkcjonują dobrze. Jednak przyjęty w 7PR model kontroli finansowej w niewystarczającym stopniu uwzględnia ryzyko błędów. Oznacza to, że beneficjenci 7PR stwarzający niewielkie ryzyko są poddawani zbyt wielu kontrolom.

7PR jest jednym z najważniejszych instrumentów UE służących do finansowania badań naukowych. Ma on na celu wzmocnienie konkurencyjności przemysłu oraz zaspokojenie zapotrzebowania ze strony innych polityk UE na badania naukowe. Program ten obejmuje lata 2007–2013, a jego ogólny budżet wynosi ponad 50 mld euro. Zdecydowana większość budżetu jest wydatkowana przez Komisję lub jej agencje wykonawcze w formie dotacji.

- **Czy programy Marco Polo w sposób efektywny ograniczają transport drogowy?** (nr 3/2013) – Oceniono, czy Komisja zaplanowała te programy oraz czy zarządzała nimi i nadzorowała je w taki sposób, by zmaksymalizować ich skuteczność, a także czy finansowane projekty były skuteczne. Prace kontrolne skoncentrowane były głównie na poziomie programów i obejmowały analizę ocen oddziaływania, wyników ocen i ankiet, przegląd ocen wniosków projektowych, kontrole dokumentacji dotyczącej monitoringu podpisanych umów o dotację oraz przeprowadzanie ankiet wśród członków komitetu programu Marco Polo na temat krajowych systemów wsparcia. Kontrola wykazała, że nie przedłożono wystarczającej liczby odpowiednich wniosków projektowych, ponieważ sytuacja na rynku i warunki uczestnictwa zniechęcały przewoźników do korzystania z programu. Połowa skontrolowanych projektów charakteryzowała się ograniczoną trwałością. Jedno z najważniejszych ustaleń kontroli polegało na stwierdzeniu silnych przesłanek wystąpienia efektu *deadweight* – wykryto projekty, które zostałyby zrealizowane również bez dofinansowania z UE.

  Od 2003 r. z programów Marco Polo I i II finansuje się projekty dotyczące usług przewozowych przyczyniające się do ograniczenia drogowych przewozów towarowych na rzecz transportu kolejowego, żeglugi śródlądowej i żeglugi morskiej bliskiego zasięgu. Programy te wpisują się w cel polityki transportowej UE, którym jest rozwijanie alternatyw dla transportu towarowego obejmującego wyłącznie przewozy drogowe. Ten ogólnie przyjęty cel zmierza do ograniczenia międzynarodowych drogowych przewozów towarowych, a tym samym zmniejszenia uciążliwości transportu towarowego dla środowiska, zmniejszenia zatorów komunikacyjnych i poprawy bezpieczeństwa na drogach.

W ramach programów Marco Polo zachęca się do korzystania z żeglugi morskiej bliskiego zasięgu

- **Czy środki przeznaczone na drogi w ramach europejskiej polityki spójności są właściwie wydatkowane?** (nr 5/2013) – Oceniono, czy projekty dotyczące infrastruktury drogowej realizowane w ramach polityki spójności UE osiągnęły swoje cele po rozsądnych kosztach. Kontrola objęła 24 projekty budowy dróg w Niemczech, Grecji, Polsce i Hiszpanii współfinansowane ze środków UE, o łącznej wartości ponad 3 mld euro. Tym czterem państwom przyznano najwięcej środków z funduszy polityki spójności przeznaczonych na budowę dróg w latach 2000–2013 – około 62% całej kwoty przeznaczonej na współfinansowanie dróg przez UE. Kontrola obejmowała autostrady (10 projektów), drogi ekspresowe (10 projektów) i zwykłe dwupasmowe drogi główne (4 projekty). W ramach kontroli stwierdzono, że wszystkie projekty przyczyniły się do zwiększenia przepustowości i jakości sieci dróg, skrócenia czasu podróży oraz poprawy bezpieczeństwa na drogach. Cele związane z rozwojem gospodarczym nie były jednak wymierne, brakuje również danych na temat wpływu projektów na gospodarkę lokalną lub krajową. Rzeczywista rentowność obliczona przy użyciu wskaźnika kosztów i korzyści na podstawie rzeczywistych kosztów i wykorzystania dróg była w przypadku połowy projektów o wiele niższa niż szacowano na etapie planowania, kiedy to zakładano znacznie niższe koszty lub większe natężenie ruchu. Kontrolerzy ustalili, że w wyniku zbyt optymistycznych prognoz ruchu drogowego w skontrolowanych projektach średni koszt kilometra drogi przy uwzględnieniu rocznego natężenia ruchu był czterokrotnie wyższy w Hiszpanii niż w Niemczech, natomiast Polska i Grecja uplasowały się pomiędzy tymi dwiema skrajnościami. Rodzaj drogi często nie był najlepiej dobrany do natężenia ruchu, który miała ona przyjąć, a autostrady były preferowane nawet w przypadku, gdy potrzeby mogłyby zostać zaspokojone przez drogi ekspresowe, których koszt jest 43% niższy. Trybunał zalecił, by państwa członkowskie zapewniły konkurencyjność na poziomie międzynarodowym oraz dążyły do tego, by ich system zamówień publicznych zapewniał wyłanianie najkorzystniejszych ofert.

W latach 2000–2013 UE przeznaczyła około 65 mld euro ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności na współfinansowanie budowy i remontu dróg.

- **Czy Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji zapewnił wartość dodaną UE dzięki wsparciu reintegracji zawodowej zwalnianych pracowników?** (nr 7/2013) – Oceniono skuteczność Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) w zakresie umożliwienia zwolnionym pracownikom jak najszybszego powrotu na rynek pracy. Kontrolerzy ustalili, że większości pracowników, którzy kwalifikowali się do uzyskania wsparcia, udzielono spersonalizowanej i dobrze skoordynowanej pomocy, jednak w we wszystkich skontrolowanych przypadkach środki były przeznaczane na wsparcie dochodów pracowników, które i tak było gwarantowane przez państwa członkowskie. Środki wsparcia dochodów stanowiły 33% zwracanych kosztów we wszystkich zbadanych przypadkach. Ponadto stwierdzono brak wystarczających danych do oceny skuteczności funduszy w zakresie ułatwiania zwolnionym pracownikom powrotu na rynek pracy.

Fundusz Dostosowania do Globalizacji został powołany w celu reagowania na krótkoterminowe, nadzwyczajne sytuacje ad hoc. *Wsparcie obejmuje organizację szkoleń, pomoc w zakładaniu własnej działalności, coaching i zwolnienia monitorowane.*

Ze środków Funduszu Dostosowania do Globalizacji wspierani są pracownicy dotknięci zwolnieniami

Wskaźnik współfinansowania działań z funduszu wynosi 50% lub 65%, a pozostałą część pokrywa dane państwo członkowskie. W okresie od marca 2007 r. do grudnia 2012 r. ze środków Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji wypłacono ponad 600 mln euro na rzecz pracowników dotkniętych masowymi zwolnieniami mającymi związek ze zmianami w handlu światowym.

- **Stosowanie modelu jednorazowej kontroli oraz poleganie przez Komisję na pracach krajowych instytucji audytowych w obszarze spójności** (nr 16/2013) – Oceniono, w jakim stopniu Komisja może polegać na wynikach prac krajowych instytucji audytowych w obszarze polityki regionalnej w procesie uzyskiwania przez nią pewności, a także podsumowano stan wdrożenia przez Komisję modelu jednorazowej kontroli do końca 2012 r. Trybunał zbadał w szczególności, czy Komisja w odpowiedni sposób wykorzystywała informacje przedstawiane przez krajowe instytucje audytowe oraz czy zapewniła spójne podejście kontrolne za pomocą wytycznych i wsparcia dla instytucji audytowych. Kontrolerzy unijni przeanalizowali również koszty wprowadzenia w okresie programowania 2007–2013 wzmocnionych procedur audytowych.

Model jednorazowej kontroli ma na celu unikanie powielania prac kontrolnych i zmniejszenie ogólnych kosztów kontroli na poziomie państw członkowskich i Komisji oraz zmniejszenie obciążenia administracyjnego jednostek kontrolowanych. Trybunał szacuje, że koszty przeprowadzonych przez państwa członkowskie kontroli w obszarze unijnej polityki regionalnej w latach 2007–2013 wyniosły około 860 mln euro. Odpowiada to 0,2% łącznego budżetu przeznaczonego na politykę regionalną.

Zarządzanie zasobami naturalnymi i ich ochrona

UE ma szeroki zakres odpowiedzialności politycznej w dziedzinie rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich, rybołówstwa i środowiska. Planowane wydatki na lata 2007–2013 wynosiły 413,1 mld euro, co stanowiło 42,3% całości budżetu UE.

Trzy czwarte wydatków obejmuje płatności bezpośrednie dla rolników i wsparcie rynków rolnych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG), stanowiącego „pierwszy filar" wspólnej polityki rolnej (WPR). Jedną piątą środków przeznacza się na rozwój obszarów wiejskich, który finansowany jest z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), stanowiącego „drugi filar" WPR. Rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich podlegają zarządzaniu dzielonemu między Komisję a państwa członkowskie.

W roku 2013 Trybunał przyjął następujące sprawozdania specjalne dotyczące tego obszaru działalności:

- **Czy wsparcie UE dla przemysłu przetwórstwa spożywczego w sposób skuteczny i wydajny zwiększało wartość dodaną produktów rolnych?** (nr 1/2013) – Oceniono, czy działanie to zostało zaprojektowane i wdrożone w sposób, który umożliwia wydajne finansowanie projektów mających zaspokoić wyraźnie zidentyfikowane potrzeby, oraz czy działanie to było monitorowane i oceniane tak, aby możliwe było wykazanie jego rezultatów. Trybunał ustalił, że projekty przyczyniły się w dużym stopniu do poprawy wyników finansowych przedsiębiorstw, których dotyczyły, a część skontrolowanych projektów może skutkować pewną wartością dodaną. Efekty te nie mogą być jednak wiązane z koncepcją samego działania czy z procedurami wyboru zastosowanymi przez państwa członkowskie. Nie stwierdzono dowodów, które wykazywałyby, że przedsiębiorstwa, które otrzymały pomoc, faktycznie potrzebowały dotacji, nie było też jasne, w osiągnięciu których szczegółowych celów w ramach polityki dotacje te miały pomóc. Trybunał stwierdził, że wsparcia nie kierowano w sposób systematyczny do projektów, które w sposób skuteczny i wydajny zwiększały wartość dodaną produktów rolnych.

  W ramach unijnej polityki rozwoju obszarów wiejskich – będącej częścią wspólnej polityki rolnej – za pomocą działania pt. „Zwiększanie wartości dodanej produktów rolnych i leśnych", którego celem jest poprawa konkurencyjności sektora rolnego i leśnego, udostępniane są dotacje dla przedsiębiorstw przetwarzających i wprowadzających do obrotu produkty rolne. W budżecie UE na lata 2007–2013 na pomoc przeznaczono kwotę 5,6 mld euro. Do tego doszły środki krajowe, dzięki którym łączna wysokość środków publicznych wyniosła 9 mld euro.

- **Czy państwa członkowskie oraz Komisja zapewniły optymalne wykorzystanie środków przy realizacji działań w zakresie różnicowania gospodarki wiejskiej?** (nr 6/2013) – Oceniono, czy koncepcja i realizacja działań skutecznie przyczyniły się do wzrostu i tworzenia miejsc pracy oraz czy wsparcia udzielano najbardziej skutecznym i wydajnym projektom. Trybunał ocenił również, czy informacje pochodzące z monitorowania oraz oceny zapewniły wiarygodne, kompletne i aktualne dane na temat wyników działań. W wyniku kontroli ustalono, że ogólnie Komisja i państwa członkowskie jedynie w ograniczonym stopniu zapewniły optymalne wykorzystanie środków przy realizacji działań w zakresie różnicowania gospodarki wiejskiej, gdyż pomoc ta nie była systematycznie przeznaczana na projekty, które miały największą szansę osiągnąć cel działań.

  Wydatki UE na rozwój obszarów wiejskich przeznaczone na zróżnicowanie gospodarki wiejskiej mają na celu rozwiązywanie znanych problemów dotykających obszarów wiejskich, takich jak wyludnienie, brak możliwości gospodarczych oraz bezrobocie. Finansowanie to przeznaczone jest dla osób i przedsiębiorstw z obszarów wiejskich i ma za zadanie wspierać wzrost gospodarczy, zatrudnienie oraz zrównoważony rozwój. Planowane wydatki UE na te działania na lata 2007–2013 wynosiły 5 mld euro.

- **Wsparcie na rzecz podwyższania wartości gospodarczej lasów udzielane z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich** (nr 8/2013) – Oceniono, czy wsparcie rozwoju obszarów wiejskich przeznaczone na podwyższanie wartości gospodarczej lasów jest zarządzane w sposób wydajny i skuteczny. Kontrola obejmowała zarówno Komisję, jak i wybrane państwa członkowskie – Hiszpanię (Galicja), Włochy (Toskania), Węgry, Austrię i Słowenię – na które przypada ponad 50% całkowitych zadeklarowanych wydatków. W ramach kontroli stwierdzono niedociągnięcia w koncepcji działania, które znacznie utrudniały jego pomyślną realizację – w sektorze leśnictwa na szczeblu UE Komisja nie przeprowadziła szczegółowej analizy sytuacji w celu uzasadnienia propozycji udzielenia specjalnego wsparcia finansowego na rzecz podwyższania wartości gospodarczej lasów należących do właścicieli prywatnych lub gmin. Ponadto w przepisach nie zdefiniowano najważniejszych aspektów działania, zwłaszcza znaczenia pojęć „wartość gospodarcza lasów" i „gospodarstwo leśne". Ustalenia dotyczące rozmiarów gospodarstw leśnych, powyżej których wymagany był plan urządzenia lasu, znacznie się różniły w poszczególnych państwach członkowskich.

Trybunał ustalił, że tylko kilka skontrolowanych projektów przyczyniło się do znacznego podwyższenia wartości gospodarczej lasów – poprzez podwyższenie wartości gruntów (budowa traktów i dróg leśnych) lub podwyższenie wartości drzewostanów (operacje leśne, takie jak przycinanie gałęzi lub trzebież).

Łączna kwota przeznaczona na to działanie w latach 2007–2013 wyniosła 535 mln euro.

Lasy i tereny leśne zajmują 40% powierzchni Unii Europejskiej

- **Wspólna polityka rolna: Czy wsparcie specjalne przewidziane w art. 68 rozporządzenia Rady-(WE) nr 73/2009 zostało dobrze opracowane i odpowiednio wdrożone?** (nr 10/2013) – Oceniono, czy wprowadzenie wsparcia przewidzianego w art. 68 oraz sposób jego wdrożenia w latach 2010 i 2011 (mechanizm zarządzania i kontroli) były zgodne ze wspólną polityką rolną (WPR), niezbędne i odpowiednie oraz czy towarzyszył im zadowalający system kontroli. W ramach kontroli stwierdzono, że wprowadzone mechanizmy mające zapewnić przyznawanie tego rodzaju wsparcia wyłącznie „w wyraźnie określonych przypadkach" były niewystarczające. Komisja w niewielkim stopniu sprawowała kontrolę nad tym, czy przypadki takie były uzasadnione, a państwa członkowskie miały dużą swobodę w zakresie dokonywania płatności. W większości przypadków Komisja nie mogła podjąć żadnych prawnie wiążących kroków, a jedynym obowiązkiem państw członkowskich było informowanie Komisji o podejmowanych decyzjach. W rezultacie wdrożenie przepisów art. 68 nie zawsze było w pełni zgodne z WPR. Nie było także dostatecznych dowodów świadczących, że wprowadzone działania były w każdym przypadku niezbędne lub odpowiednie z punktu widzenia zapotrzebowania na nie, skuteczności ich koncepcji oraz poziomów udzielonej pomocy. W ramach przeprowadzonej kontroli wykryto również szereg niedociągnięć dotyczących wdrażania działań realizowanych na mocy art. 68, takich jak uchybienia w systemach administracyjnych i systemach kontroli utworzonych w celu zagwarantowania prawidłowej realizacji istniejących działań. Dotyczyło to również systemów zarządzania, kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu, niekiedy pomimo i tak już dużego nakładu pracy związanego z zarządzaniem i kontrolą.

  W *momencie wprowadzenia systemu płatności jednolitych w 2003 r. państwa członkowskie miały prawo przeznaczyć maksymalnie 10% krajowych pułapów w ramach wspólnej polityki rolnej na wsparcie specjalne, w szczególności na dalsze stosowanie określonych działań wspierających dla rolników, powiązanych z wielkością produkcji. Wsparcie specjalne zostało następnie rozszerzone na mocy art. 68 rozporządzenia nr 73/2009, który poszerzył katalog celów lub rodzajów działalności, na które można przyznać pomoc. Całkowity budżet na lata 2010–2013 wyniósł 6,4 mld euro.*

- **Czy Komisja i państwa członkowskie mogą wykazać, że budżet UE przeznaczony na politykę rozwoju obszarów wiejskich jest wydawany rozsądnie?** (nr 12/2013) – Oceniono, czy jasno sformułowano, co zamierza się osiągnąć za pomocą wydatków na rozwój obszarów wiejskich, oraz czy istnieją wiarygodne informacje na temat tego, co osiągnięto za pomocą tych wydatków i na ile wydajnie. Kluczowym elementem w tej kwestii jest system monitorowania i oceny, zwany również wspólnymi ramami monitorowania i oceny (CMEF). W ramach kontroli stwierdzono, że Komisja i państwa członkowskie nie wykazały w sposób wystarczający, co osiągnięto w odniesieniu do celów polityki rozwoju obszarów wiejskich, oraz że brakuje gwarancji co do tego, że budżet UE przeznaczony na rozwój obszarów wiejskich jest wydawany rozsądnie.

  W *okresie finansowania 2007–2013 UE przeznaczyła niemal 100 mld euro na osiągnięcie celów w zakresie rozwoju obszarów wiejskich. Państwa członkowskie również asygnowały na ten cel środki krajowe w wysokości 58 mld euro w ramach współfinansowania swoich programów rozwoju obszarów wiejskich (PROW). Programy te opracowywane są przez państwa członkowskie. Po ich zatwierdzeniu przez Komisję są one wdrażane przez państwa członkowskie.*

- **Czy komponent „Środowisko" programu LIFE jest skuteczny?** (nr 15/2013) – Oceniono, czy koncepcja i wdrożenie komponentu „Środowisko" programu LIFE przyczyniły się do skuteczności programu. W ramach badania projektów finansowanych w latach 2005–2010 kontrolerzy UE przeprowadzili wizyty kontrolne w odpowiednich działach Komisji oraz w pięciu państwach członkowskich wybranych spośród największych beneficjentów programu LIFE (Niemcy, Hiszpania, Francja, Włochy i Zjednoczone Królestwo), które realizują 55% budżetu programu LIFE oraz 15% projektów w ramach tego programu. Trybunał stwierdził, że ogólnie komponent „Środowisko" programu LIFE nie funkcjonował skutecznie, ponieważ nie był wystarczająco dobrze zaprojektowany i wdrażany.

  Średni roczny budżet bieżącego programu LIFE wynosi 239 mln euro na finansowanie projektów, co stanowi mniej niż 1,5% szacowanych ogólnych wydatków UE na ochronę środowiska. Jest to skromny budżet przeznaczony na ambitny cel – przyczynienie się do rozwoju, aktualizacji i wdrożenia polityki i przepisów w dziedzinie ochrony środowiska UE. Niemal 50% tego budżetu, tj. 120 mln euro, przeznaczone jest na komponent „Środowisko" programu LIFE. Z pozostałych środków finansowane są dwa inne komponenty – „Przyroda" i „Informacja".

- **Wiarygodność wyników kontroli wydatków rolnych przeprowadzanych przez państwa członkowskie** (nr 18/2013) – Oceniono, czy sprawozdania statystyczne państw członkowskich zawierające wyniki przeprowadzonych przez nie kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu są wiarygodne. Agencje płatnicze w państwach członkowskich przeprowadzają kontrole administracyjne wniosków o przyznanie pomocy w celu zweryfikowania ich kwalifikowalności. Przeprowadzają również kontrole na miejscu w przypadku wybranej próby wnioskodawców. Wykryte błędy są podstawą do zmniejszenia wysokości pomocy wypłacanej wnioskodawcy. Państwa członkowskie co roku przedkładają wyniki tych kontroli Komisji, która na ich podstawie oblicza poziom błędu resztowego stanowiącego miarę nieprawidłowości w płatnościach po przeprowadzeniu wszystkich kontroli. W kontroli uwzględniono kwestię, czy poziom błędu resztowego jest uzasadniony pod względem statystycznym. Ta i wcześniejsze kontrole Trybunału, jak również kontrole przeprowadzone przez samą Komisję wykazały, że wdrożone systemy kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu są jedynie częściowo skuteczne, co poważnie podważa wiarygodność informacji przekazywanych Komisji przez państwa członkowskie.

  Komisja odpowiada za realizację wsplnej polityki rolnej wspólnie z państwami członkowskimi. Z tego powodu wydatki rolne są zarządzane i wypłacane przez krajowe lub regionalne agencje płatnicze, które składają sprawozdania Komisji. Niezależne jednostki certyfikujące wyznaczone przez państwa członkowskie poświadczają przed Komisją rozliczenia roczne agencji płatniczych i jakość systemów kontroli przez nie wdrożonych.

UE jako partner globalny

Działania UE w obszarze stosunków zewnętrznych koncentrują się na rozszerzeniu, zapewnieniu stabilności, bezpieczeństwa i dobrobytu w sąsiedztwie Unii, aktywnej działalności na rzecz zrównoważonego rozwoju na poziomie międzynarodowym oraz działaniach mających na celu promowanie globalnego ładu politycznego i zapewnienie bezpieczeństwa strategicznego i cywilnego.

Unia przeznaczyła na te cele 55,9 mld euro na lata 2007–2013, co stanowi 5,7% całego budżetu. Większością wydatków zarządza bezpośrednio Komisja albo z centrali, albo za pośrednictwem swoich delegatur. Część pomocy zarządzana jest wspólnie z organizacjami międzynarodowymi.

W roku 2013 Trybunał przyjął następujące sprawozdania specjalne dotyczące tego obszaru działalności:

- **Współpraca UE i Egiptu w zakresie sprawowania rządów** (nr 4/2013) – Oceniono, czy Komisja Europejska i Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) w skuteczny sposób zarządzały unijnym wsparciem, by poprawić sprawowanie rządów w Egipcie przed powstaniem i po powstaniu w 2011 r. Ogólnie rzecz biorąc, ESDZ i Komisja nie były w stanie skutecznie zarządzać pomocą unijną, by poprawić sposób sprawowania rządów w Egipcie. Przed wybuchem powstania Komisja zawarła co prawda dużą liczbę zagadnień związanych z prawami człowieka i demokracją w planie działania UE–Egipt w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS), lecz nie udało się jej osiągnąć postępu w tych kwestiach. Mimo znacznych sum przekazywanych w ramach wsparcia budżetowego instrument ten nie pozwolił na skuteczne promowanie zarządzania finansami publicznymi. Brak przejrzystości budżetu, nieskuteczna funkcja kontroli i powszechna korupcja to poważne problemy, z jakimi Egipt wciąż musi się uporać. W przeglądzie EPS dokonanym po powstaniu nie poświęcono wystarczająco dużo uwagi kwestiom praw kobiet i mniejszości.

  W latach 2007–2013 UE przeznaczyła około 1 mld euro na pomoc dla Egiptu. Ponad połowa tej pomocy została przekazana za pośrednictwem egipskiego budżetu z wykorzystaniem mechanizmu wsparcia budżetowego, co oznacza, że dużą rolę w tym zakresie odgrywało zarządzanie finansami publicznymi przez ten kraj.

- **Bezpośrednie wsparcie finansowe Narodowej Władzy Palestyńskiej przez Unię Europejską** (nr 14/2013) (zob. „Kontrola wykonania zadań w pigułce")

Uczennice w szkole w Egipcie

Kontrola wykonania zadań w pigułce

Bezpośrednie wsparcie finansowe Narodowej Władzy Palestyńskiej przez Unię Europejską

Szpital w Gazie, w którym lekarze byli bezpośrednimi beneficjentami wsparcia finansowego PEGASE

Cały świat od wielu lat śledzi izraelsko-palestyński proces pokojowy. Unia Europejska nie jest pod tym względem wyjątkiem. Jako jeden z kluczowych partnerów globalnych w tym regionie UE przekazuje znaczne wsparcie okupowanym terytoriom palestyńskim. Od 1994 r. przekazała ona ponad 5,6 mld euro, aby osiągnąć ogólny cel, jakim jest przyczynienie się do znalezienia rozwiązania dwupaństwowego i zakończenia w ten sposób konfliktu izraelsko-palestyńskiego. Od 2008 r. największym programem UE realizowanym na okupowanych terytoriach palestyńskich było bezpośrednie wsparcie finansowe (DFS) PEGASE, w ramach którego w latach 2008–2012 przekazano około 1 mld euro środków. Program ten ma pomóc Narodowej Władzy Palestyńskiej (NWP) w wywiązywaniu się z jej zobowiązań wobec urzędników służby cywilnej, emerytów i rodzin w szczególnie trudnej sytuacji, w kontynuowaniu świadczenia podstawowych usług publicznych i poprawie stanu finansów publicznych.

Trybunał przeprowadził kontrolę wykonania zadań dotyczącą tego wsparcia. Została ona przeprowadzona między dniem 1 lipca 2012 r. a 31 grudnia 2012 r., a dowody zgromadzono poprzez analizę dokumentów, wywiady oraz w trakcie wizyt we Wschodniej Jerozolimie, na Zachodnim Brzegu (Ramallah, Nablus, Jerycho i Tulkarm) oraz w Gazie. Celem tych wizyt było przeprowadzenie wywiadów w biurze przedstawiciela UE oraz rozmowy z instytucjami otrzymującymi wsparcie, przedstawicielami NWP, darczyńcami międzynarodowymi, firmami audytorskimi i lokalnymi przedsiębiorstwami. Kontrolerzy spotkali się również z nauczycielami, lekarzami i rodzinami w szczególnie trudnej sytuacji, którzy byli bezpośrednimi beneficjentami bezpośredniego wsparcia finansowego PEGASE. Specyficzne warunki sprawiły, że kontrolerzy musieli sprostać wielu wyzwaniom: ich pracom towarzyszyły opóźnienia, potrzebowali oni poświadczeń bezpieczeństwa osobowego, a transport na miejscu odbywał się w pojazdach opancerzonych konwojowanych przez uzbrojone siły bezpieczeństwa.

Kontrola miała na celu sprawdzenie, czy Komisja i Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) dobrze zarządzały DFS PEGASE. W trakcie kontroli skoncentrowano się na koncepcji i wdrażaniu działań oraz na osiąganych rezultatach i ich trwałości.

Kontrolerzy stwierdzili, że Komisja i ESDZ z powodzeniem wdrożyły bezpośrednie wsparcie finansowe na rzecz Narodowej Władzy Palestyńskiej w trudnych okolicznościach, jednak szereg aspektów obecnego podejścia w coraz większym stopniu wymagało zmiany, ponieważ zagrożona była w szczególności trwałość projektów. Trybunał jest zdania, że należy zachęcać Narodową Władzę Palestyńską do wprowadzenia większej liczby reform, w szczególności w odniesieniu do jej służby cywilnej. Jednocześnie należy znaleźć sposób, aby nakłonić Izrael do szerszej współpracy i podjęcia niezbędnych kroków w celu zapewnienia skuteczności DFS PEGASE.

Chociaż program w istotny sposób przyczynił się do pokrycia kosztów wynagrodzeń NWP, z uwagi na wzrastającą liczbę beneficjentów i zmniejszające się środki z DFS PEGASE pochodzące od innych darczyńców w 2012 r. wystąpiły poważne opóźnienia w wypłacie wynagrodzeń, co doprowadziło do niepokojów wśród mieszkańców Palestyny.

DFS PEGASE przyczyniło się do poprawy świadczenia podstawowych usług publicznych, ale ze względu na sytuację polityczną w Gazie znaczna liczba tamtejszych urzędników służby cywilnej pobierała wynagrodzenie, nie pracując i nie świadcząc usług publicznych. Komisja i ESDZ nie rozwiązały tego problemu w odpowiednim stopniu.

Mimo znacznego finansowania z DFS PEGASE, w 2012 r. NWP miała poważny deficyt budżetowy, co zagrażało reformom dotyczącym zarządzania finansami publicznymi. Ostatecznie zagrożenie dla stabilności finansowania NWP można w znacznym stopniu powiązać z licznymi utrudnieniami wprowadzanymi przez rząd Izraela mającymi wpływ na rozwój gospodarczy okupowanych terytoriów palestyńskich, co ogranicza także skuteczność DFS PEGASE.

Na podstawie swoich ustaleń Trybunał sformułował szereg zaleceń pod adresem Komisji i ESDZ. Dotyczyły one m.in. ulepszenia programowania DFS PEGASE w przyszłości; ograniczenia kosztów administracyjnych poprzez korzystanie z procedury przetargowej w odniesieniu do umów związanych z zarządzaniem i kontrolą DFS PEGASE; uproszczenia systemu zarządzania DFS PEGASE; stosowania warunkowości w ramach DFS PEGASE w przyszłości (zwłaszcza poprzez powiązanie go z konkretnymi postępami NWP w zakresie reformy służby cywilnej i zarządzania finansami publicznymi) oraz zaprzestania finansowania wynagrodzeń i emerytur z DFS PEGASE w przypadku urzędników cywilnych w Gazie i skierowania środków na Zachodni Brzeg.

Trybunał zalecił również, by ESDZ i Komisja we współpracy z szerszą społecznością darczyńców pogłębiły dialog z Izraelem w ramach szerszej współpracy UE–Izrael w celu ustalenia, jakie kroki powinien poczynić Izrael, aby zapewnić większą skuteczność DFS PEGASE.

Publikacji sprawozdania towarzyszyło duże zainteresowanie ze strony polityki i mediów. Trafiło ono na czołówki największych gazet międzynarodowych, było omawiane w telewizji i dyskutowane w Europie, na Bliskim Wschodzie, w Azji, Ameryce Północnej i Południowej, Oceanii oraz blogosferze.

Sprawozdanie zostało przedstawione na forum Parlamentu Europejskiego, który w pełni przychylił się do wniosków i zaleceń Trybunału. Parlament wezwał ESDZ i Komisję do podjęcia niezbędnych środków mających na celu ulepszenie programów wsparcia na rzecz NWP.

Zespół kontrolny (od lewej): Francis Joret, Fabrice Mercade, członek Trybunału Hans Gustaf Wessberg, Jana Hošková i Svetoslav Hristov

- **Wsparcie UE na rzecz sprawowania rządów w Demokratycznej Republice Konga** (nr 9/2013) – Oceniono, czy wsparcie UE na rzecz sprawowania rządów jest dostosowane do potrzeb, czy przynosi zaplanowane rezultaty oraz czy Komisja w wystarczającym stopniu uwzględniła niestabilną sytuację w Demokratycznej Republice Konga podczas opracowywania koncepcji programów UE. Kontrola obejmowała unijne wsparcie procesu wyborczego, reformy sektora bezpieczeństwa (wymiaru sprawiedliwości i policji), reformę zarządzania finansami publicznymi i decentralizację w latach 2003–2011. W ramach kontroli stwierdzono, że skuteczność wsparcia UE na rzecz sprawowania rządów w Demokratycznej Republice Konga jest ograniczona. Wsparcie UE na rzecz sprawowania rządów ogólnie odbywa się na podstawie rozsądnej strategii współpracy, uwzględnia główne potrzeby kraju w zakresie sprawowania rządów i przyniosło pewne rezultaty. Niemniej jednak postępy są powolne, niejednolite i ogólnie ograniczone. W mniej niż połowie programów udało się lub może uda się osiągnąć większość oczekiwanych rezultatów.

  W większości przypadków trwałe zmiany są nierealne. Dobre sprawowanie rządów stanowi fundamentalną wartość europejską i główny element współpracy UE z państwami trzecimi na rzecz rozwoju. Od czasu wznowienia współpracy strukturalnej z Demokratyczną Republiką Konga UE przekazała w latach 2003–2011 wsparcie w wysokości około 1,9 mld euro, stając się tym samym jednym z najważniejszych partnerów tego kraju na rzecz rozwoju.

- **Pomoc rozwojowa UE dla Azji Środkowej** (nr 13/2013) – Oceniono, w jaki sposób Komisja oraz Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) zaplanowały pomoc rozwojową dla republik Azji Środkowej (Kazachstanu, Kirgistanu, Tadżykistanu, Turkmenistanu i Uzbekistanu) i jak zarządzały tą pomocą w latach 2007–2012. W wyniku kontroli stwierdzono, że Komisja i ESDZ – działając w trudnych okolicznościach – poczyniły znaczne starania, aby zaplanować i wdrożyć program pomocy rozwojowej UE dla Azji Środkowej, przedstawiony w regionalnym dokumencie strategicznym z kwietnia 2007 r. Planowanie i przydzielanie pomocy przebiegły ogólnie w sposób zadowalający, natomiast wdrażanie miało mniej zadowalający przebieg.

  W latach 1991–2013 UE przeznaczyła na pomoc rozwojową i humanitarną dla tych państw ponad 2,1 mld euro, z czego 750 mln euro w okresie 2007–2013. W latach 2007–2012 Komisja wypłaciła 435 mln euro pomocy rozwojowej dla Azji Środkowej, przy czym głównymi beneficjentami były Kirgistan i Tadżykistan.

- **Finansowanie przez UE działań związanych ze zmianami klimatu w kontekście pomocy zewnętrznej** (nr 17/2013) – Oceniono, czy Komisja dobrze zarządzała wydatkami z budżetu UE i Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) w dziedzinie klimatu. Kontrola wykazała, że w programach pomocy Komisja skoncentrowała się na właściwych priorytetach, niezbędne są jednak dalsze, znaczne wysiłki, aby zapewnić komplementarność programów realizowanych przez UE i państwa członkowskie oraz zapobiegać i przeciwdziałać korupcji.

  W 2009 r. kraje rozwinięte zobowiązały się przekazać 30 mld USD na lata 2010–2012 w ramach tzw. szybkiej pomocy finansowej oraz uruchomić do 2020 r. 100 mld USD rocznie w ramach zobowiązania długoterminowego. Państwa członkowskie UE i Komisja nie uzgodniły, jak wypełnić to zobowiązanie długoterminowe. Nie jest również jasne, w jakim stopniu UE wypełniła zobowiązanie dotyczące szybkiej pomocy finansowej. W UE brak jest wspólnej definicji środków na działania związane ze zmianami klimatu, nie wdrożono też jak dotąd skutecznego systemu monitorowania, sprawozdawczości i weryfikacji.

Dochody i zasoby własne UE

Większość dochodów UE oblicza się na podstawie statystyk i szacunków makroekonomicznych przedstawionych przez państwa członkowskie. Prowadzona przez Trybunał kontrola prawidłowości transakcji związanych ze składkami opartymi na DNB i VAT obejmuje przetwarzanie przez Komisję odpowiednich danych przedstawionych przez państwa członkowskie, lecz nie wcześniejszą kompilację tych danych.

W roku 2013 Trybunał przyjął następujące sprawozdanie dotyczące tego obszaru działalności:

- **Jak uzyskać wiarygodne dane dotyczące dochodu narodowego brutto (DNB) – bardziej usystematyzowane i lepiej ukierunkowane podejście zwiększyłoby skuteczność weryfikacji przeprowadzanych przez Komisję w tym zakresie** (nr 11/2013) – Oceniono, czy przeprowadzona przez Komisję weryfikacja danych DNB, które wykorzystano na potrzeby obliczenia zasobów własnych, była usystematyzowana i odpowiednio ukierunkowana. Trybunał stwierdził, że weryfikacja danych DNB przeprowadzana przez Komisję nie była wystarczająco usystematyzowana i ukierunkowana. Komisja nie zaplanowała ani nie ustaliła priorytetów swoich działań w odpowiedni sposób, nie zastosowała spójnego podejścia w trakcie weryfikacji w państwach członkowskich i nie przeprowadziła wystarczających prac na tym poziomie. Ponadto weryfikacje nie zostały należycie uwzględnione w sprawozdawczości. Zalecenia przedstawione w sprawozdaniu pomogłyby zapewnić prawidłowe i rzetelne ustalenie podstawy i obliczenie wysokości składek państw członkowskich do budżetu UE. Przyczyniłyby się również do zwiększenia skuteczności prac prowadzonych przez Komisję. Komisja uznała konieczność podjęcia działań w tym zakresie.

Budżet UE jest finansowany z zasobów własnych i innych źródeł dochodu. Wyróżnia się trzy kategorie zasobów własnych: tradycyjne zasoby własne (cła pobierane od przywozu towarów i opłaty produkcyjne od cukru), zasoby własne z tytułu podatku od wartości dodanej (VAT) pobieranego przez państwa członkowskie oraz zasoby własne oparte na DNB państw członkowskich. Udział tych ostatnich w budżecie wzrósł z około 50% (46 mld euro) w 2002 r. do 70% (98 mld euro) w roku 2012.

Działania podjęte w związku z wcześniejszymi zaleceniami

Trybunał przyczynia się do poprawy zarządzania finansami UE głównie za pośrednictwem swoich zaleceń. W 2013 r. Trybunał przyjął drugie sprawozdanie specjalne dotyczące działań następczych podjętych w ramach realizacji zaleceń sformułowanych we wcześniejszych sprawozdaniach specjalnych.

- **Sprawozdanie za 2012 r. dotyczące działań następczych związanych ze sprawozdaniami specjalnymi Europejskiego Trybunału Obrachunkowego** (nr 19/2013) – Oceniono, czy Komisja podjęła odpowiednie działania następcze w związku z zaleceniami pokontrolnymi sformułowanymi przez Trybunał w sprawozdaniach specjalnych z lat 2006–2010. Kontrolę przeprowadzono na próbie 62 zaleceń zawartych w dziesięciu sprawozdaniach specjalnych. Trybunał ocenił działania podjęte przez Komisję w związku z tymi zaleceniami. Kontrola wykazała, że zalecenia zostały uwzględnione – Komisja w pełni lub w przeważającej mierze zrealizowała 83% skontrolowanych zaleceń, 12% zrealizowano częściowo, a 5% nie zrealizowano.

Zgodnie z międzynarodowymi standardami kontroli działania następcze podejmowane w związku ze sprawozdaniami z kontroli są końcowym etapem realizacji cyklu kontroli wykonania zadań, który to cykl składa się z etapu planowania, wykonania i działań następczych. Więcej informacji na temat działań następczych prowadzonych w wyniku zaleceń Trybunału można znaleźć na s. 41.

Kontrolerzy UE w drodze na kontrolę w siedzibie beneficjenta

Opinie i inne publikacje w 2013 r.

Trybunał przyczynia się do **poprawy zarządzania finansami UE**, sporządzając opinie na temat wniosków w sprawie nowych przepisów lub zmian legislacyjnych, które mają skutki finansowe. Opinie te sporządza się na wniosek innych instytucji UE i są one wykorzystywane przez organy prawodawcze – Parlament Europejski i Radę – w ich pracy. Trybunał może także wydawać stanowiska dotyczące innych kwestii z własnej inicjatywy. W 2013 r. ukazały się dwa pisma prezesa. Pierwsze z nich stanowiło odpowiedź na wniosek Rady o podsumowanie ustaleń zawartych w sprawozdaniach rocznych Trybunału dotyczących unijnych agencji, innych organów i wspólnych przedsiębiorstw (zob. s. 13). W drugim odniesiono się do wniosków Rady w sprawie ustanowienia jednolitego mechanizmu nadzorczego nad instytucjami kredytowymi.

W 2013 r. Trybunał przyjął cztery opinie dotyczące istotnych obszarów:

- opinię nr 1/2013 w sprawie statutu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych (zob. ramka);
- opinię nr 2/2013 dotyczącą zmienionego wniosku w sprawie rozporządzenia ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności;
- opinię nr 3/2013 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do jedenastego Europejskiego Funduszu Rozwoju;
- opinię nr 4/2013 w sprawie zmiany zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii dotyczących przeniesienia środków w przypadku pewnych kategorii wydatków.

Pełne wersje opinii są dostępne na stronach Trybunału (http://eca.europa.eu) we wszystkich językach urzędowych UE.

4 opinie
przyjęte w 2013 r.

Opinia nr 1/2013 w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie statutu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych

W 2012 r. finansowanie z budżetu ogólnego UE otrzymało łącznie 13 partii politycznych i 12 fundacji politycznych na szczeblu europejskim. Partie polityczne otrzymują finansowanie od 2004 r., natomiast finansowanie fundacji politycznych jest przyznawane od 2007 r. Środkami tymi zarządza Parlament Europejski.

We wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie statutu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych podmiotom tym nadano europejską osobowość prawną. W przyszłości środki z budżetu UE będą mogły otrzymać wyłącznie podmioty zarejestrowane z takim statusem przez Parlament Europejski.

Wnioski Komisji uzupełniły szereg braków występujących w obowiązujących wówczas przepisach. Należało jednak uwzględnić również inne kwestie, tak aby propagować europejską polityczną kulturę niezależności, rozliczalności i odpowiedzialności, wzmocnić kontrolę i uniknąć potencjalnego łamania przepisów dotyczących finansowania.

W ramach swoich ustaleń Trybunał odnotował m.in., że w rozporządzeniu musi znaleźć się wyraźna definicja *darowizn*, *wkładów* i *pożyczek* przekazywanych lub udzielanych europejskim partiom politycznym. Zalecono również, by sankcje za łamanie przepisów były mniej uznaniowe oraz by w rozporządzeniu przyjęto, że kwota grzywny powinna być wielokrotnością nienależnie wpłaconych kwot i nie powinna być ograniczona.

W projekcie rozporządzenia przewidziano wymóg, by europejskie partie polityczne i europejskie fundacje polityczne przekazywały swoje roczne sprawozdania finansowe zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie członkowskim, w którym mają one siedzibę. Trybunał jest jednak zdania, że pożądanym rozwiązaniem, umożliwiającym zwiększenie porównywalności i przejrzystości, byłoby dysponowanie znormalizowanym modelem prezentacji rachunków opartym na rachunkowości memoriałowej oraz ustanowienie szczegółowych zobowiązań w zakresie sprawozdawczości, przy zastosowaniu modelu obowiązkowego, który dotyczyłby wszystkich partii i fundacji politycznych, niezależnie od prawa obowiązującego w państwie członkowskim, w którym mają one siedzibę.

Trybunał stwierdził także, że rozporządzenie należy doprecyzować, tak by znalazł się tam wyraźny zapis, że zewnętrzny kontroler UE jest uprawniony do kontrolowania tych funduszy.

Stosunki z głównymi partnerami instytucjonalnymi

Wkład Trybunału w rozliczalność UE zależy w znacznej mierze od stopnia, w jakim jego działalność i wyniki prac są wykorzystywane przez jego głównych partnerów w procesie rozliczalności. Partnerzy ci to organy polityczne odpowiedzialne za nadzór publiczny nad wykorzystywaniem środków UE (tj. Parlament Europejski, Rada UE i parlamenty państw członkowskich). Strategia na lata 2013–2017 zobowiązuje Trybunał do udoskonalenia wewnętrznych mechanizmów monitorowania zmian zewnętrznych i zarządzania stosunkami z partnerami.

Prezes i członkowie Trybunału utrzymują regularne kontakty z komisjami Parlamentu Europejskiego, zwłaszcza w ramach Komisji Kontroli Budżetowej (CONT). W 2013 r. prezes Vítor Caldeira uczestniczył w pięciu posiedzeniach CONT, jak również w wielu sesjach plenarnych Parlamentu Europejskiego. Na forum Parlamentu przedstawił on m.in. roczny program prac Trybunału, sprawozdania roczne, jak również opinie i inne publikacje Trybunału.

W 2013 r. inni członkowie Trybunału występowali 68 razy przed Komisją CONT w trakcie 15 posiedzeń poświęconych sprawozdaniom rocznym i sprawozdaniom specjalnym Trybunału dotyczącym szczegółowych kwestii z zakresu wykonania budżetu lub realizacji polityk. Będące ich rezultatem dyskusje stanowiły podstawę do opracowania raportów przez poszczególnych członków CONT w sprawie sprawozdań specjalnych Trybunału, w tym projektu raportu dotyczącego sprawozdań specjalnych Trybunału w kontekście udzielenia Komisji absolutorium z wykonania budżetu za 2012 r. Członkowie Trybunału mieli również wielokrotnie okazję zaprezentować sprawozdania specjalne przed innymi komisjami Parlamentu, w tym przed komisjami ds. rolnictwa i ds. rozwoju. Ponadto w 2013 r. po raz kolejny odbyło się tradycyjne spotkanie członków Komisji CONT i Trybunału.

W 2013 r. na forum CONT rozpoczęła się dyskusja na temat sprawozdania dotyczącego przyszłej roli Europejskiego Trybunału Obrachunkowego. Trybunał z zadowoleniem przyjmuje stanowisko wyrażone w sprawozdaniu, że ewentualną reformę Trybunału należy postrzegać, mając na względzie szerzej zakrojony cel, jakim jest poprawa rozliczalności UE. Trybunał jest gotów przedsięwziąć środki w obszarach, w których jest uprawniony do działania. Będą one dotyczyły przede wszystkim jego działalności, stosunków z głównymi partnerami instytucjonalnymi oraz wykorzystania zasobów. W wielu przypadkach Trybunał podjął już odpowiednie inicjatywy w ramach realizacji strategii na lata 2013–2017.

Trybunał współpracuje również z Radą w jej różnych składach i przy realizacji różnych zadań. W 2013 r. prezes Vítor Caldeira przedstawił sprawozdania roczne na forum Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych, a członkowie Trybunału byli regularnie zapraszani przez komisje Rady, by zaprezentować sprawozdania specjalne.

Zapewnienie skutecznej współpracy z parlamentami krajowymi ma dla Trybunału priorytetowe znaczenie.

Doroczne spotkanie przedstawicieli Trybunału i Komisji CONT w Luksemburgu w październiku 2013 r.

Członkowie Trybunału często przedstawiają sprawozdanie roczne Trybunału na forum krajowym. O działalności Trybunału regularnie informowane są również komisje do spraw europejskich i kontroli finansowej w parlamentach krajowych. W ciągu roku Trybunał gościł wiele delegacji z parlamentów krajowych, m.in. delegację z udziałem Yannakisa L. Omirou, przewodniczącego parlamentu Cypru.

Współpraca z najwyższymi organami kontroli

Trybunał współpracuje z innymi najwyższymi organami kontroli (NOK) głównie za pośrednictwem:

- Komitetu Kontaktowego skupiającego **NOK z państw członkowskich UE**;
- sieci **NOK z państw kandydujących do UE lub potencjalnych kandydatów** do członkostwa w UE;
- **międzynarodowych organizacji** zrzeszających publiczne organy kontroli, tj. Międzynarodowej Organizacji Najwyższych Organów Kontroli (INTOSAI) oraz jej europejskiej grupy regionalnej (EUROSAI).

Komitet Kontaktowy najwyższych organów kontroli państw członkowskich UE

Zgodnie z Traktatem UE Trybunał oraz krajowe instytucje kontrolne państw członkowskich współpracują na zasadzie wzajemnego zaufania, zachowując jednocześnie swoją niezależność. Trybunał współpracuje czynnie z najwyższymi organami kontroli (NOK) państw członkowskich na forum Komitetu Kontaktowego, w tym w ramach dorocznego spotkania oraz różnych grup roboczych, sieci i grup zadaniowych ustanowionych w celu rozwiązania konkretnych problemów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

W maju 2013 r. Trybunał był gospodarzem nadzwyczajnego posiedzenia Komitetu Kontaktowego, któremu przewodniczył NOK z Litwy. Posiedzenie to zorganizowano, aby dokładnie prześledzić rozwój sytuacji w unii gospodarczej i walutowej oraz w obszarze zarządzania gospodarczego UE. Na posiedzeniu Komitet Kontaktowy przyjął oświadczenie dotyczące *znaczenia właściwych mechanizmów kontroli i rozliczalności w unii gospodarczej i walutowej i w obszarze zarządzania gospodarczego UE*.

W trakcie dorocznego posiedzenia zwyczajnego, które odbyło się w Wilnie w październiku 2013 r., skupiono się na dwóch głównych kwestiach: seminarium dotyczącym roli NOK w zapewnianiu większej rozliczalności w UE, zgodnie z nowymi ramami finansowymi na lata 2014–2020 i nowym rozporządzeniem finansowym, oraz ostatnich zmianach dotyczących nowych zasad zarządzania gospodarczego.

Posiedzenie Komitetu Kontaktowego najwyższych organów kontroli Unii Europejskiej na Litwie w październiku 2013 r.

Sieci NOK z państw kandydujących do UE lub potencjalnych kandydatów do członkostwa w UE

Trybunał współpracuje z NOK z państw kandydujących do UE lub potencjalnych kandydatów do członkostwa w UE głównie za pośrednictwem sieci[2] podobnej do Komitetu Kontaktowego.

W listopadzie 2013 r. Trybunał współprzewodniczył spotkaniu prezesów NOK zrzeszonych w sieci, które odbyło się w Czarnogórze. Celem spotkania było wskazanie priorytetowych zagadnień, które miałyby zostać uwzględnione w nowym planie prac sieci, na podstawie wyników wcześniejszych działań. Przed spotkaniem odbyła się konferencja na temat stosunków między najwyższymi organami kontroli i parlamentami krajowymi, w której Trybunał brał czynny udział.

Budva, Czarnogóra

[2] Według stanu na styczeń 2014 r. sieć ta obejmuje pięć krajów kandydujących (była jugosłowiańska republika Macedonii, Islandia, Czarnogóra, Serbia i Turcja) oraz dwóch potencjalnych kandydatów (Albania oraz Bośnia i Hercegowina). W listopadzie 2013 r. do udziału w sieci w roli obserwatora dopuszczono Kosowo*.

* Odniesienie to pozostaje bez uszczerbku dla stanowisk w sprawie statusu i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie deklaracji niepodległości Kosowa.

Inne formy współpracy

W 2013 r. Trybunał kontynuował swoje aktywne zaangażowanie oraz wkład w działania INTOSAI i EUROSAI.

Od momentu uzyskania pełnego członkostwa w 2004 r. Trybunał w pełni i aktywnie uczestniczy w pracach INTOSAI i zasiada w kilku jej komisjach i grupach roboczych.

W 2013 roku Trybunał kontynuował swoje zaangażowanie w realizację I celu INTOSAI (standardy zawodowe) jako członek:

- podkomitetów do spraw kontroli finansowej, kontroli zgodności i kontroli wykonania zadań oraz
- projektu dotyczącego kontroli jakości audytu i projektu na rzecz harmonizacji.

Jeśli chodzi o II cel INTOSAI (budowanie zdolności instytucjonalnych), Trybunał:

- wniósł swój wkład i wiedzę fachową w prace podkomitetu ds. propagowania najlepszych praktyk i zapewnienia jakości poprzez dobrowolne oceny partnerskie oraz
- śledził prace podkomitetu ds. promowania wśród członków INTOSAI rozszerzenia działań na rzecz budowania zdolności instytucjonalnych.

W kwestii III celu INTOSAI (wymiana wiedzy) Trybunał od 2008 r. przewodniczy **grupie roboczej ds. rozliczalności i kontroli pomocy udzielanej w związku z katastrofami**. W październiku 2013 r. na kongresie INTOSAI **zatwierdzono** główne wyniki prac grupy roboczej w postaci pięciu Międzynarodowych Standardów Najwyższych Organów Kontroli (ISSAI) zamieszczonych w **nowej serii (5500–5599) wytycznych w zakresie kontroli pomocy udzielanej w związku z katastrofami**, jak również wytyczne INTOSAI w sprawie dobrego rządzenia (INTOSAI GOV) dotyczące ram rozliczalności finansowej pomocy humanitarnej i pomocy związanej z katastrofami. Wraz z zatwierdzeniem tych istotnych dokumentów grupa robocza zakończyła swoją działalność.

Trybunał uczestniczył również w pracach:

- grupy roboczej INTOSAI ds. kontroli w zakresie środowiska – jako członek komitetu sterującego;
- grupy roboczej INTOSAI ds. modernizacji finansowej i reformy regulacyjnej (wcześniej grupa zadaniowej ds. światowego kryzysu finansowego).

W październiku 2013 r. Trybunał uczestniczył w XXI kongresie INTOSAI w Pekinie, na którym był reprezentowany przez prezesa Vítora Caldeirę, Gijsa de Vriesa (członka Trybunału i przewodniczącego grupy roboczej ds. rozliczalności pomocy związanej z katastrofami) oraz Henrika Otbo, członka Trybunału.

Trybunał w dalszym ciągu brał udział w projekcie IntoSAINT prowadzonym przez NOK Niderlandów pod auspicjami INTOSAI. Celem projektu jest opracowanie instrumentu samooceny. W 2013 r. w Trybunale dokonano samooceny rzetelności, w ramach której rolę moderatorów pełnili przedstawiciele NOK z Norwegii i Niderlandów.

W 2013 r. Trybunał wziął udział w XL spotkaniu zarządu EUROSAI, którego członkiem został w 2011 r., oraz kontynuował czynne zaangażowanie w pracę grup roboczych i zadaniowych EUROSAI. Trybunał:

- uczestniczył w jedenastym dorocznym spotkaniu grupy roboczej EUROSAI ds. kontroli w zakresie środowiska;
- uczestniczył w drugim spotkaniu grupy zadaniowej EUROSAI ds. kontroli i etyki oraz był organizatorem i gospodarzem seminarium EUROSAI poświęconego kontroli w dziedzinie etyki;
- wziął udział w pierwszym kongresie Young EUROSAI (YES).

W ramach wspólnych konferencji regionalnych grup roboczych INTOSAI Trybunał aktywnie uczestniczył w IV wspólnej konferencji EUROSAI i ARABOSAI poświęconej współczesnym wyzwaniom dla NOK pod względem budowania zdolności instytucjonalnych. W jej trakcie przedstawił on dokument strategiczny w ramach grupy tematycznej I: Obowiązki najwyższych władz publicznych w obliczu wyzwań wynikających z rezolucji A/66/209 Zgromadzenia Ogólnego ONZ przyjętej w dniu 22 grudnia 2011 r.

XXI Kongres INTOSAI w Chinach, październik 2013 r.

Nowe wytyczne międzynarodowe dotyczące udzielania i kontrolowania pomocy humanitarnej po katastrofach

W związku z tym, że katastrofy naturalne występują z coraz większą częstotliwością na całym świecie, a ich skutki dla ludzi i gospodarki są coraz poważniejsze, w ostatnich latach znacznie zwiększyła się wielkość udzielanej pomocy humanitarnej. Mimo to przez pewien czas brakowało konkretnych wytycznych dotyczących kontroli pomocy związanej z katastrofami. Z tego względu INTOSAI powołała grupę roboczą ds. rozliczalności i kontroli pomocy udzielanej w związku z katastrofami. Pracom grupy przewodniczył Europejski Trybunał Obrachunkowy, który opublikował nowe wytyczne dla darczyńców i odbiorców pomocy humanitarnej związanej z katastrofami oraz dla kontrolerów w tym obszarze.

Wytyczne te, tzw. INTOSAI GOV 9250 i seria 5500 ISSAI, mają zapewnić **większą przejrzystość i rozliczalność** pomocy związanej z katastrofami i innej pomocy humanitarnej.

Wytyczne INTOSAI GOV 9250 **pomagają podmiotom przekazującym pomoc** (darczyńcom i organizacjom wielostronnym przekazującym środki) i odbiorcom pomocy humanitarnej określić, sprecyzować i **usprawnić przepływ pomocy** między nimi. Każdy darczyńca i odbiorca („podmiot") pomocy humanitarnej powinien sporządzić tabelę z wykorzystaniem dostępnych danych, zawierającą informacje na temat źródła funduszy oraz ich przeznaczenia (dla kogo i na jaki cel).

W serii 5500 wytycznych ISSAI określono z kolei **zasady i dobre praktyki** w zakresie kontroli pomocy przeznaczonej na zmniejszanie ryzyka związanego z katastrofami i pomocy udzielanej po katastrofach, dzięki czemu NOK będą mogły w większym stopniu przyczyniać się do ograniczania skutków katastrof i zapewnić **większą skuteczność**, oszczędność i wydajność pomocy.

Przed publikacją wytyczne zostały ocenione przez około 30 organizacji (NOK, ONZ i inne organizacje międzynarodowe, rządy i organizacje pozarządowe) i spotkały się z powszechną aprobatą i entuzjazmem.

Najważniejsze wydarzenia

Inauguracja nowego budynku Europejskiego Trybunału Obrachunkowego

W dniu 8 maja 2013 r. miała miejsce inauguracja nowego budynku K3 Trybunału z udziałem premiera Luksemburga Jean-Claude'a Junckera, sekretarza stanu Johna Perry'ego reprezentującego irlandzką prezydencję Rady oraz prezesa Trybunału Vítora Caldeiry. Wśród zaproszonych gości obecni byli m.in. architekci budynku oraz osoby odpowiedzialne za jego budowę, przedstawiciele instytucji UE i miasta Luksemburg, byli członkowie Trybunału oraz prezesi najwyższych organów kontroli państw członkowskich. Uroczystości zorganizowano, aby uczcić fakt, że projekt K3 zrealizowano w terminie i w ramach przewidzianego nań budżetu oraz że za sprawą nowego budynku cały personel Trybunału po raz pierwszy od wielu lat będzie pracował pod jednym dachem.

Przy tej okazji Trybunał był gospodarzem nadzwyczajnego spotkania prezesów najwyższych organów kontroli państw członkowskich UE, zorganizowanego z myślą o posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu 2013 r. W trakcie spotkania podkreślono znaczenie zapewnienia odpowiednich mechanizmów kontroli i rozliczalności w unii gospodarczej i walutowej oraz w unii bankowej. Więcej informacji zob. s. 31.

Jean-Claude Juncker wygłaszający przemówienie na inauguracji nowego budynku Trybunału w Luksemburgu w maju 2013 r.

Herman Van Rompuy wygłaszający przemówienie w ramach konferencji na temat systemu sprawowania rządów oraz rozliczalności, która odbyła się w Luksemburgu we wrześniu 2013 r.

Konferencja na temat systemu sprawowania rządów oraz rozliczalności z okazji 35. rocznicy Trybunału

W dniu 12 września 2013 r., w ramach obchodów 35. rocznicy istnienia, Trybunał zorganizował w swojej siedzibie w Luksemburgu konferencję na temat systemu sprawowania rządów oraz rozliczalności w UE.

Przedstawiciele instytucji unijnych oraz środowisk akademickich zebrali się na konferencji w celu przedyskutowania kwestii związanych z systemem sprawowania rządów w UE, z uwzględnieniem filarów rozliczalności finansowej i politycznej. W swoim przemówieniu **przewodniczący Rady Europejskiej Herman Van Rompuy** zauważył, że w trudnych czasach obywatele mają uzasadnione podstawy, by oczekiwać, że płacone przez nich podatki są wydatkowane w sposób skuteczny. Prezes Trybunału Vítor Caldeira w swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na wyzwania, z jakimi wiąże się zapewnienie bardziej skutecznej rozliczalności publicznej w kontekście wyników uzyskiwanych dzięki finansowaniu ze środków UE.

Konferencja zakończyła się **debatą przy okrągłym stole**, w której uczestniczyli specjaliści z tej dziedziny: Patrick Dunleavy, profesor w katedrze nauk politycznych i polityki publicznej London School of Economics and Political Science; Michael Theurer, przewodniczący Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego; Pablo Zalba Bidegain, wiceprzewodniczący Komisji ds. Gospodarczych i Monetarnych Parlamentu Europejskiego; Mark Bovens, profesor administracji publicznej na Utrecht University School of Governance; oraz Gijs de Vries, członek Europejskiego Trybunału Obrachunkowego.

Ceremonia przyznania nagród (od lewej): były członek Trybunału John Wiggins, laureatka nagrody Mieke Hoezen oraz prezes Trybunału Vítor Caldeira, Luksemburg, czerwiec 2013 r.

Nagroda Europejskiego Trybunału Obrachunkowego 2012 im. Juana Manuela Fabra Vallésa za badania w dziedzinie kontroli sektora publicznego

W dniu 25 czerwca 2013 r. laureatką drugiej edycji **nagrody Europejskiego Trybunału Obrachunkowego za badania w dziedzinie kontroli sektora publicznego** została Mieke Hoezen. Nagroda ta ma stanowić zachętę do prowadzenia takich badań i służyć ich promowaniu. W 2013 r. poświęcona była ona pamięci Juana Manuela Fabra Vallésa (1950–2012), byłego prezesa Trybunału, który swą pracą i przykładem przyczynił się do kreowania wizerunku Trybunału jako instytucji europejskiej odgrywającej wiodącą rolę w rozwoju kontroli sektora publicznego.

Zwycięska praca pt. „Procedura dialogu konkurencyjnego, w tym negocjacje i zobowiązania w międzynarodowych projektach sektora budowlanego" została zaprezentowana przez Mieke Hoezen na publicznej ceremonii. Praca to studium działania jednego z instrumentów unijnych, a mianowicie dialogu konkurencyjnego, który stanowi procedurę udzielania zamówień publicznych.

Mieke Hoezen pochodzi z Niderlandów i jest doświadczonym pracownikiem naukowym. Rozprawę doktorską ukończyła ona w czerwcu 2012 r. na holenderskim uniwersytecie Twente. Zdaniem komisji konkursowej praca przyczynia się do rozwoju kontroli sektora publicznego, ponieważ przedstawiono w niej metodę prowadzenia badań efektywności, obejmującą analizę argumentów przemawiających za realizacją danej polityki, mechanizmy kształtowania oczekiwań oraz pomiar faktycznie osiągniętych wyników.

Skład Trybunału

W skład Trybunału wchodzi po jednym członku z każdego państwa członkowskiego. Zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej kadencja członków Trybunału trwa sześć lat z możliwością przedłużenia.

Członkowie są przypisani do jednej z pięciu izb. Izby przyjmują sprawozdania z kontroli i opinie, a także podejmują decyzje w ogólniejszych kwestiach natury strategicznej i administracyjnej. Każdy z członków realizuje również powierzone mu indywidualne zadania, dotyczące głównie kontroli. Prace kontrolne wykonywane są przez kontrolerów Trybunału i koordynowane przez odpowiedzialnego za dane zadanie członka, wspomaganego przez personel zatrudniony w jego gabinecie. Członek przedstawia sprawozdanie z kontroli na szczeblu izby lub całego Trybunału, a po jego przyjęciu – przed Parlamentem Europejskim, Radą i innymi partnerami instytucjonalnymi, w tym w mediach.

W 2013 r., w następstwie nominacji przez państwa członkowskie i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, Rada Unii Europejskiej mianowała troje nowych członków Europejskiego Trybunału Obrachunkowego. W styczniu do Trybunału dołączyła Iliana Ivanova (Bułgaria), a w czerwcu – George Pufan (Rumunia). W dniu 1 lipca 2013 r. Chorwacja została 28. państwem członkowskim UE, a Trybunał powitał w swoim gronie pierwszego członka chorwackiego, Nevena Matesa.

Skład Trybunału na koniec 2013 r.

EUROPEJSKI TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY
31/12/2013

Prezes

Vítor Manuel
da SILVA CALDEIRA
Portugalia

Izba I – Zarządzanie zasobami naturalnymi i ich ochrona

Przewodniczący

Jan
KINŠT
Republika Czeska

Ioannis
SARMAS
Grecja

Michel
CRETIN
Francja

Augustyn
KUBIK
Polska

Rasa
BUDBERGYTĖ
Litwa

Kevin
CARDIFF
Irlandia

Izba II – Polityki strukturalne, transport i energia

Przewodniczący

Henri
GRETHEN
Luksemburg

Harald
NOACK
Niemcy

Lazaros S.
LAZAROU
Cypr

Harald
WÖGERBAUER
Austria

Ville
ITÄLÄ
Finlandia

Iliana
IVANOVA
Bułgaria

Izba III – Działania zewnętrzne

Przewodniczący

Karel
PINXTEN
Belgia

David
BOSTOCK
Zjednoczone Królestwo

Szabolcs
FAZAKAS
Węgry

Gijs M.
de VRIES
Niderlandy

Hans Gustaf
WESSBERG
Szwecja

Izba IV – Dochody, badania naukowe i polityki wewnętrzne oraz instytucje i organy Unii Europejskiej

Przewodniczący

Louis
GALEA
Malta

Ladislav
BALKO
Słowacja

Milan Martin
CVIKL
Słowenia

Pietro
RUSSO
Włochy

Baudilio TOMÉ
MUGURUZA
Hiszpania

George
PUFAN
Rumunia

Neven
MATES
Chorwacja

Izba CEAD – Koordynacja, ocena, zapewnienie jakości i rozwój

Przewodniczący

Igors
LUDBORŽS
Łotwa

Kersti
KALJULAID
Estonia

Henrik
OTBO
Dania

Nowa strategia na lata 2013–2017: poczynione postępy

W 2013 r. Trybunał rozpoczął realizację swojej strategii na lata 2013–2017. Celem przyjętym na ten okres jest maksymalizacja wkładu Trybunału w rozliczalność publiczną UE. Aby osiągnąć ten cel, wyznaczono następujące priorytety:

- ukierunkowanie produktów działalności Trybunału na poprawę rozliczalności UE;
- współpraca w celu podniesienia wkładu Trybunału w rozliczalność UE;
- dalszy rozwój Trybunału jako profesjonalnej instytucji kontrolnej;
- jak najlepsze wykorzystanie wiedzy, umiejętności i doświadczenia Trybunału;
- wykazywanie wyników i rozliczalności Trybunału.

W swoich sprawozdaniach, opiniach i uwagach w latach 2013–2017 Trybunał będzie się koncentrować na następujących potrzebach:

- zwiększenie rozliczalności publicznej i poprawy mechanizmów kontroli;
- poprawa zarządzania finansami i sprawozdawczości w zakresie wykonania i oddziaływania budżetu UE;
- wzmocnienie koncepcji polityk UE i programów wydatkowania.

W 2013 r. w ramach realizacji strategii Trybunału nacisk położono na:

- dokonanie przeglądu i zaktualizowanie sprawozdania rocznego dotyczącego wykonania budżetu UE za rok budżetowy 2014 i kolejne lata;
- usprawnienie procesu wyboru i planowania kontroli za pośrednictwem nowego systemu programowania prac; dzięki temu Trybunał będzie mógł skuteczniej skupić się na priorytetach strategicznych i potrzebach partnerów instytucjonalnych;
- uwzględnienie zapotrzebowania na sprawozdania analityczne poświęcone szerszym kwestiom dotyczącym wydatkowania środków UE; w tym celu przeprowadzone zostaną dwa przeglądy horyzontalne (na temat luk w rozliczalności oraz ogólnego ryzyka w dziedzinie zarządzania finansami UE), których wyniki zostaną opublikowane w 2014 r.;
- rozwijanie i dalszą profesjonalizację zewnętrznej komunikacji i kontaktów z głównymi partnerami; w tym celu w 2014 r. podjęte zostaną konkretne działania;
- ulepszenie praktyk Trybunału w zakresie kontroli wykonania zadań za pomocą zewnętrznej oceny partnerskiej dokonanej przez najwyższe organy kontroli z Niemiec, Francji i Szwecji, której wyniki zostaną opublikowane na początku 2014 r.;
- zwiększenie wydajności; w tym celu opracowane zostaną propozycje dotyczące ulepszenia rozdziału ról i zadań w dziedzinie kontroli oraz uproszczenia procesu kontroli wykonania zadań;
- modyfikację kluczowych wskaźników wykonania, tak by w większym stopniu pozwalały ocenić wyniki osiągane przez Trybunał (s. 40–43).

Ocena wyników Trybunału

Od 2008 r. Trybunał stosuje kluczowe wskaźniki wykonania (KWW), aby informować kierownictwo o postępach w osiąganiu wyznaczonych celów, wspierać proces decyzyjny oraz przekazywać informacje na temat osiąganych wyników podmiotom zainteresowanym pracą Trybunału. KWW zostały opracowane tak, aby odzwierciedlać priorytety Trybunału oraz aby za ich pośrednictwem można wykazać skuteczność i odpowiedzialność Trybunału jako profesjonalnej instytucji kontrolnej.

Wskaźniki służą do pomiaru kluczowych elementów jakości i oddziaływania prac Trybunału, ze szczególnym uwzględnieniem opinii jego głównych partnerów instytucjonalnych oraz skuteczności i wydajności w wykorzystywaniu zasobów.

KWW zostały zaktualizowane na potrzeby okresu strategicznego 2013–2017. W przypadku niektórych wskaźników dostępne są dane porównawcze, w przypadku innych pomiaru dokonano po raz pierwszy w 2013 r.

Jakość i oddziaływanie prac Trybunału

Trybunał ocenia jakość i oddziaływanie swoich sprawozdań na podstawie **oceny wydawanej przez głównych partnerów**, **przeglądów eksperckich** oraz **stopnia realizacji jego zaleceń** w kwestii poprawy zarządzania finansami UE. KWW zostały wzbogacone o nowy wskaźnik służący do **pomiaru obecności Trybunału w mediach**.

Ocena wydawana przez głównych partnerów instytucjonalnych

Trybunał zwrócił się do swoich **głównych partnerów** – Komisji Kontroli Budżetowej i Komisji Budżetowej Parlamentu Europejskiego, Komitetu Budżetowego Rady, głównych jednostek kontrolowanych w Komisji i agencjach europejskich oraz do prezesów NOK UE o ocenę **przydatności i wpływu** sprawozdań wydanych w 2013 r. na pięciostopniowej skali od „bardzo niskiej" do „bardzo wysokiej".

Ocena wydawana przez głównych partnerów instytucjonalnych

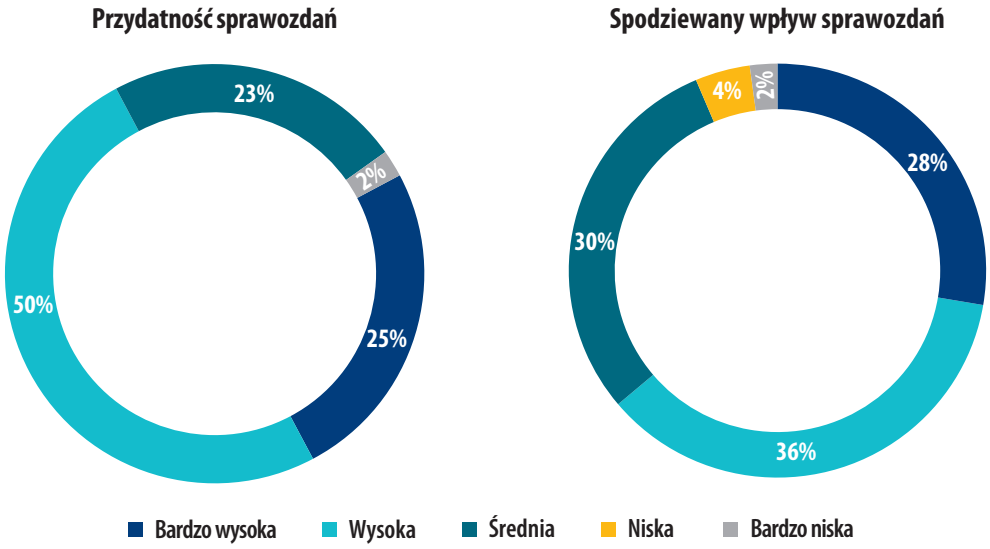

Z udzielonych odpowiedzi wynika, że **98%** głównych partnerów uznaje sprawozdania Trybunału za przydatne w ich pracy, a **94%** jest zdania, że są one skuteczne.

Przeglądy eksperckie

Każdego roku na podstawie próby sprawozdań Trybunału **niezależni eksperci zewnętrzni** dokonują przeglądu ich treści i formy. W 2013 r. recenzenci ocenili osiem sprawozdań specjalnych oraz sprawozdania roczne za 2012 r. Ocenie poddano jakość różnych aspektów sprawozdań, stosując czteropunktową skalę od „znacząco wadliwy" (1) do „wysokiej jakości" (4).

Wskazują one, że zewnętrzni eksperci oceniający sprawozdania Trybunału z 2013 r. uważają je za „zadowalające". Przeglądy dostarczają Trybunałowi **cennych informacji na temat jakości** sprawozdań, a zalecenia recenzentów zostaną uwzględnione przy wprowadzaniu dalszych ulepszeń.

Przeglądy eksperckie sprawozdań Trybunału

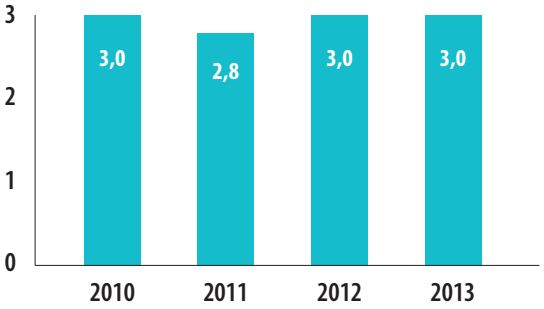

Działania podjęte w związku z zaleceniami

Trybunał przyczynia się do poprawy zarządzania finansami UE głównie za pośrednictwem swoich zaleceń. Niektóre z nich mogą zostać zrealizowane szybko, inne – te bardziej złożone – wymagają więcej czasu. Trybunał w sposób systematyczny monitoruje **realizację sformułowanych przez niego zaleceń przez jednostki kontrolowane**. Na koniec roku 2013 zrealizowanych zostało 70% zaleceń wydanych w 2011 r. i 60% spośród niemal 500 zaleceń wydanych w latach 2010–2013.

Realizacja zaleceń Trybunału w podziale na rok ich wydania

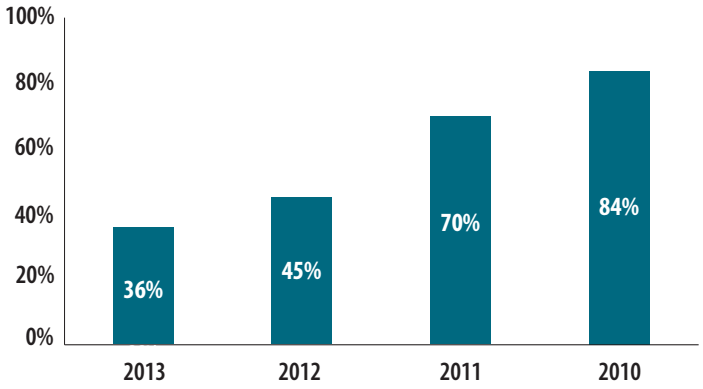

Obecność w mediach

Wskaźnik obecności Trybunału w mediach stanowi odbicie **oddźwięku medialnego** jego działań. Wskaźnik ten związany jest ze strategicznym celem polegającym na podnoszeniu poziomu wiedzy na temat Trybunału, produktów jego działalności oraz ustaleń i wniosków z kontroli.

W 2013 r. Trybunał odnotował **ponad 1300 artykułów w internecie** dotyczących sprawozdań specjalnych, sprawozdania rocznego za 2012 r. oraz instytucji jako takiej. 76% z nich poświęconych było sprawozdaniom z kontroli, pozostałe dotyczyły ogólnie Trybunału.

Tematy poruszane w mediach

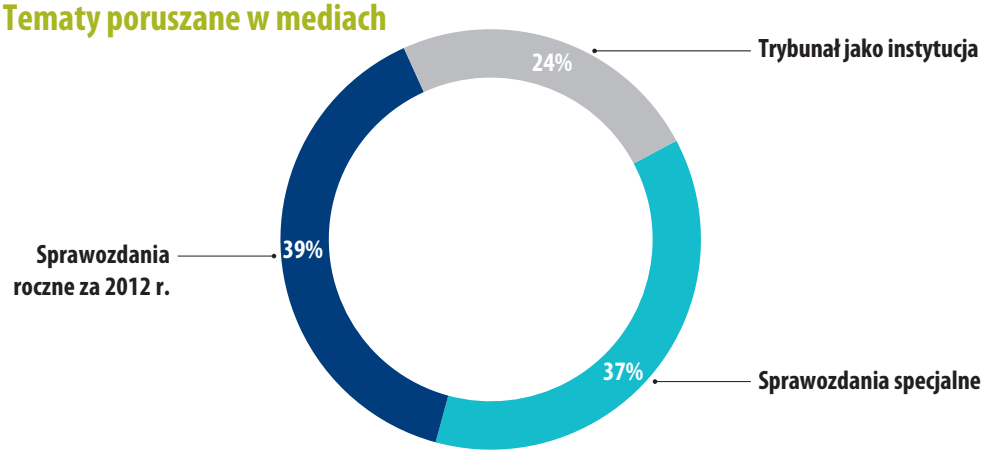

Wydajne i skuteczne wykorzystywanie zasobów

Trybunał ocenia wydajność i skuteczność wykorzystania zasobów w kategoriach swojej zdolności do realizacji przyjętego programu prac, terminowego przeprowadzania kontroli oraz zagwarantowania kompetencji zawodowych swoich pracowników.

Realizacja programu prac Trybunału na 2013 r.

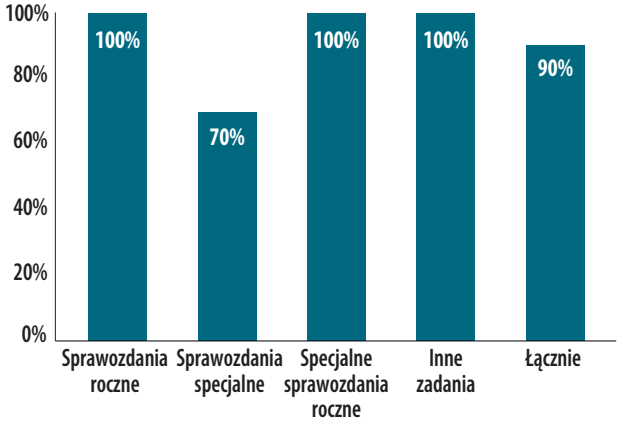

Realizacja programu prac

Trybunał planuje kontrole i inne zadania w rocznym programie prac, a następnie monitoruje ich wykonanie w ciągu roku.

W 2013 r. Trybunał zrealizował swój program prac w **90%**. Sprawozdania roczne i roczne sprawozdania specjalne zostały sporządzone zgodnie z planem, natomiast jeśli chodzi o sprawozdania specjalne, plan zrealizowano jedynie w 70%, po części z uwagi na konieczność ukończenia zadań przeniesionych z 2012 r. Zadania, które nie zostały zrealizowane w 2013 r., zostaną **przeniesione na 2014 r.** Trybunał w dalszym ciągu stara się zwiększyć dokładność planowania kontroli i wydajność procesu przygotowywania sprawozdań specjalnych.

Proces sporządzania sprawozdań specjalnych

Aby przynieść **pożądane efekty**, sprawozdania specjalne Trybunału, w których przedstawiane są wyniki wybranych kontroli, muszą być sporządzane **terminowo**. W minionych latach Trybunałowi udało się skrócić czas potrzebny na opracowanie sprawozdań z kontroli. Strategia na lata 2013–2017 przewiduje dalszą poprawę sytuacji w tym zakresie i powinna przynieść widoczne rezultaty w najbliższych latach.

W 2013 r. Trybunał przyjął 19 sprawozdań specjalnych, z których **37%** sporządzono z zachowaniem maksymalnego terminu 18 miesięcy przyjętego przez Trybunał jako wartość docelowa. Opracowanie sprawozdań specjalnych przyjętych w 2013 r. zajmowało średnio **20 miesięcy** (podobnie jak w 2012 r.).

Czas trwania prac nad sprawozdaniami specjalnymi przyjętymi w 2013 r.

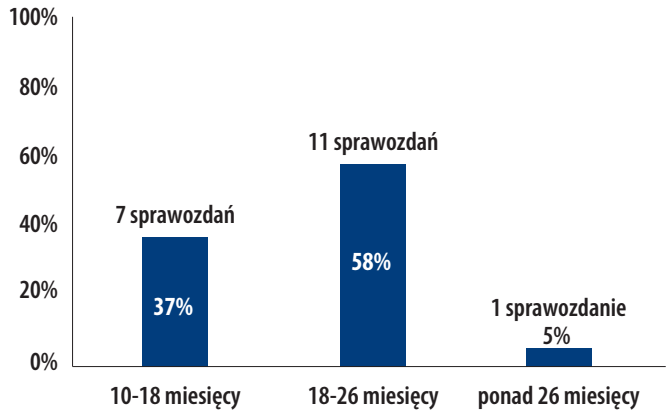

Szkolenia zawodowe

Zgodnie z wytycznymi opublikowanymi przez Międzynarodową Federację Księgowych (IFAC) Trybunał za cel przyjął zapewnienie każdemu kontrolerowi **średnio 40 godzin** (pięć dni) szkoleń zawodowych w ciągu roku.

W 2013 r. pracownicy Trybunału odbywali szkolenia zawodowe w wymiarze średnio **6,4 dnia** na rok (wyjąwszy kursy językowe). Jest to najwyższa wartość od 2008 r., kiedy zaczęto mierzyć ten wskaźnik, co świadczy o zaangażowaniu Trybunału na rzecz doskonalenia umiejętności jego pracowników.

Liczba dni szkoleń zawodowych w przeliczeniu na kontrolera

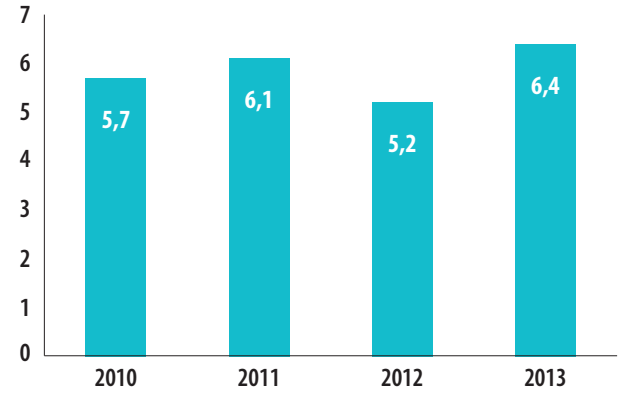

Wsparcie działań kontrolnych

Zasoby ludzkie

Przydział pracowników

W obliczu trudnej sytuacji gospodarczej w Unii Europejskiej oraz w kontekście trwającej wówczas reformy regulaminu pracowniczego UE, w 2011 r. władza budżetowa oraz Komisja wezwały wszystkie instytucje UE do ograniczenia liczby pracowników o 5% w latach 2013–2017.

W rezultacie w 2013 r. przydział personelu (liczba dostępnych stanowisk) został ograniczony z 900 (z uwzględnieniem 13 dodatkowych etatów przewidzianych w związku z przystąpieniem Chorwacji do UE) do 891 (nie licząc członków Trybunału, pracowników kontraktowych, oddelegowanych ekspertów narodowych i stażystów). Spośród tej liczby 576 osób pracuje w izbach kontroli (w tym 120 w gabinetach członków). Szczegółowe informacje przedstawiono w tabeli.

Aby przyczynić się do optymalnego wykorzystania zasobów, w 2013 r. w dalszym ciągu zwiększano ogólną wydajność działań poprzez upraszczanie procedur. W miarę możliwości odzyskiwane dzięki zwiększeniu wydajności pracy etaty osób niebędących kontrolerami były przenoszone do działów kontroli. Tym sposobem od 2008 r. liczba etatów w działach kontroli zwiększyła się o 15%, podczas gdy łączna liczba etatów w Trybunale wzrosła w tym samym okresie jedynie o 4%.

Rekrutacja

Pracownicy Trybunału posiadają różnorodne wykształcenie i bogate doświadczenie zawodowe, a jakość ich pracy i zaangażowanie znajdują swoje odzwierciedlenie w wynikach działalności instytucji. Polityka rekrutacji w Trybunale jest zgodna z ogólnymi zasadami i warunkami zatrudnienia instytucji UE, a na personel składają się zarówno urzędnicy mianowani, jak i pracownicy zatrudnieni na czas określony. Otwarte konkursy na stanowiska w Trybunale są organizowane przez Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO).

W 2013 r. zorganizowano ponadto dodatkowy nabór na stanowiska na czas określony (kontrolerzy w grupie zaszeregowania AD6 i AD10 oraz specjalista ds. finansowych AD13) oraz na kierownika działu. Trybunał zapewnił także 91 staży trwających od trzech do pięciu miesięcy dla absolwentów wyższych uczelni.

W 2013 r. Trybunał zatrudnił 80 pracowników: 31 urzędników, 28 pracowników czasowych i 21 pracowników kontraktowych. Trybunałowi udało się w szczególności zatrudnić nowych pracowników na stanowiskach kontrolerów. Odsetek **nieobsadzonych stanowisk** od 2011 r. oscyluje na poziomie 3%.

Rozdział obsadzonych stanowisk w Trybunale na dzień 31 grudnia	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Kontrola	501	525	557	564	573	576
Tłumaczenia	163	163	151	148	143	147
Administracja	173	171	157	148	139	137
Służby Prezesa	20	21	24	27	32	31
Łącznie	857	880	889	887	887	891

Równowaga płci

W zarządzaniu kadrami i procesem rekrutacji pracowników Trybunał – podobnie jak inne instytucje UE – kieruje się zasadami **równych szans**.

W następstwie stopniowego wzrostu liczby zatrudnionych kobiet Trybunał może się obecnie poszczycić pełną równowagą płci.

Równowaga płci

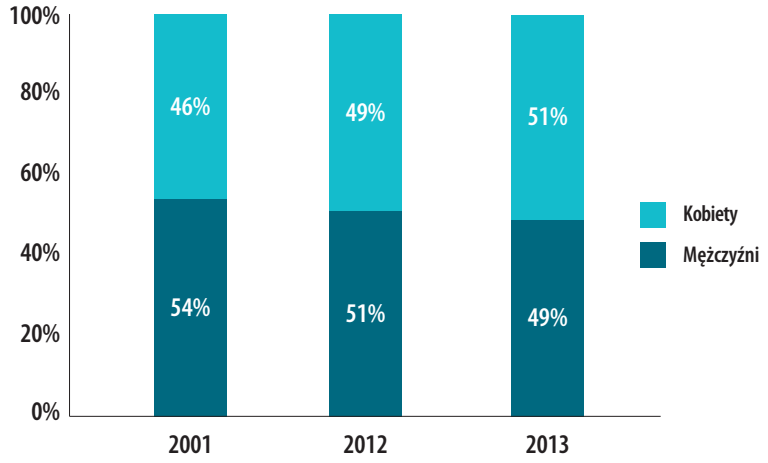

55%
personelu Trybunału to osoby w wieku 44 lat lub młodsze

Jednakże spośród 70 osób na stanowiskach dyrektorów i kierowników działów 21 (30%) to kobiety, co jest porównywalne z sytuacją w ubiegłych latach. Większość kobiet na tym szczeblu jest zatrudniona w Dyrekcji Tłumaczeń i w wydziałach administracyjnych. Pod koniec 2012 r. Trybunał przyjął plan działania w zakresie równości szans, który ma doprowadzić do równowagi płci na wszystkich szczeblach instytucji. Tabele poniżej ilustrują odsetek mężczyzn i kobiet według ich zakresu odpowiedzialności na dzień 31 grudnia 2013 r. Odsetek kobiet zatrudnionych na szczeblu AD wzrasta. Po ostatnich rekrutacjach 48% wszystkich pracowników w grupie zaszeregowania od AD5 do AD8 stanowią kobiety (co oznacza wzrost z 43% w 2009 r.).

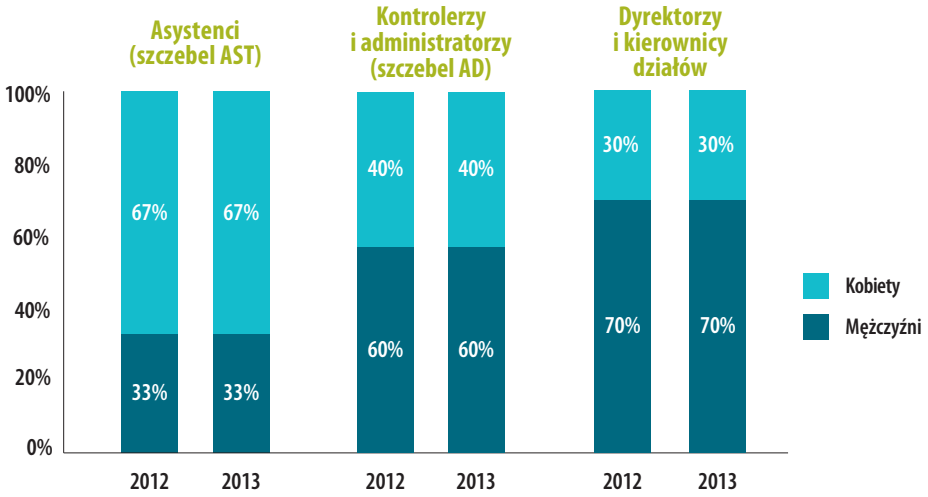

Struktura wiekowa

Struktura wiekowa czynnych pracowników na dzień 31 grudnia 2013 r. wskazuje, że nieco ponad 55% personelu Trybunału to osoby w wieku 44 lat lub młodsze.

Niemal 40% dyrektorów i kierowników działów to osoby w wieku 55 lat lub starsze. Oznacza to, że w ciągu najbliższych pięciu do dziesięciu lat nastąpi znaczące odnowienie kadry kierowniczej wyższego szczebla.

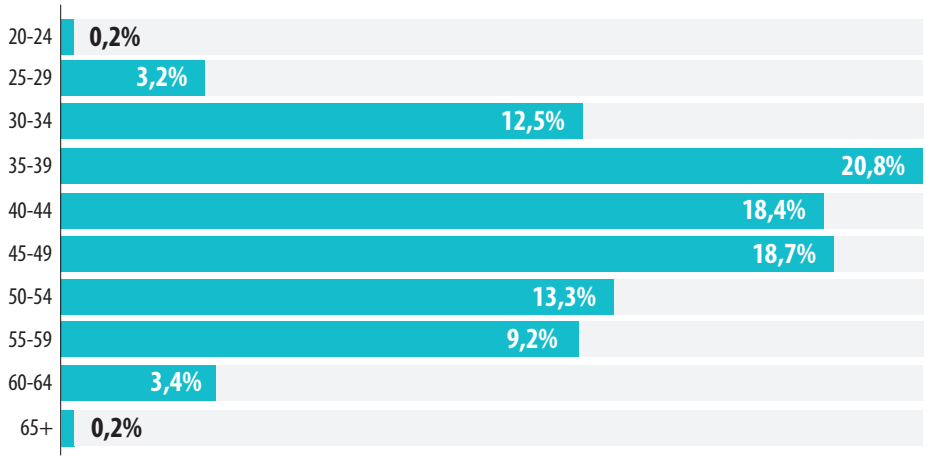

Szkolenia zawodowe

Wszyscy pracownicy Trybunału muszą nieustannie się dokształcać, aby być na bieżąco ze zmianami w dziedzinie, w której się specjalizują, oraz zdobywać nowe umiejętności. Ponadto szczególny charakter środowiska kontroli Trybunału rodzi konieczność dobrej znajomości języków obcych.

W 2013 r. pracownicy Trybunału odbywali średnio szkolenia zawodowe w wymiarze 9,6 dni na rok (11,8 dni w przypadku kontrolerów). Na kursy językowe przypadło 46% wszystkich dni poświęconych na szkolenia, w porównaniu z 52% w 2012 r.

W 2013 r. udoskonalono treść szkoleń, opracowano również nowe szkolenia, aby spełnić priorytetowe potrzeby w dziedzinie kontroli, w tym szereg szkoleń na tematy dotyczące zarządzania finansami i gospodarką (obszar priorytetowy w okresie strategicznym 2013–2017).

Tłumaczenia

Tłumaczenia mają charakter działań wspierających prace kontrolne Trybunału. Dzięki nim może on realizować swoją misję oraz założone cele w zakresie komunikacji. W 2013 r. ilość pracy tłumaczeniowej osiągnęła rekordowy poziom 186 699 stron, co oznacza wzrost o niemal 18% w stosunku do roku poprzedniego. Ponad 99% tłumaczeń zostało ukończonych w terminie.

W 2013 r., antycypując przystąpienie Chorwacji do UE, Trybunał zatrudnił zespół tłumaczy z tego języka.

Dyrekcja Tłumaczeń zapewniła wsparcie językowe kontrolerom podczas 29 wizyt kontrolnych (31 tygodni) oraz na kolejnych etapach sporządzania sprawozdań z kontroli.

Usługi tłumaczeniowe były także świadczone na potrzeby grup roboczych INTOSAI oraz w odpowiedzi na konkretne zapotrzebowanie Trybunału w zakresie jego prac kontrolnych. W 2013 r. Dyrekcja Tłumaczeń wdrożyła STUDIO, komputerowy program nowej generacji wspomagający tłumaczenie. Brała także czynny udział w forach współpracy międzyinstytucjonalnej i międzynarodowej.

Technologia informatyczna

Technologia informatyczna jest kluczowym narzędziem pozwalającym Trybunałowi optymalnie wykorzystać zasoby wiedzy oraz zwiększyć wydajność i skuteczność. W 2013 r., poza przeprowadzką do nowego budynku K3, Trybunał:

- zwiększył inwestycje w **zarządzanie wiedzą**: zakończono prace nad nową wersją narzędzia wsparcia kontroli (Assyst 2) i stopniowo oddawano ją do użytku. Rozpoczęto realizację systemu zarządzania kontrolą (AMS), który ma usprawnić proces planowania oraz zarządzanie zasobami. Opracowano bazę danych dotyczących umiejętności, która stanowi trzon wewnętrznej sieci społecznościowej – istotnego narzędzia wymiany informacji i upowszechniania wiedzy. Uruchomiono również nową wyszukiwarkę;

- prowadził w dalszym ciągu działania na rzecz większej **mobilności** w miejscu pracy: zakończono kampanię pod hasłem „laptop dla każdego", a wszystkie budynki objęto siecią bezprzewodowego internetu (WiFi). W budynkach K1 i K2 zmodernizowano infrastrukturę sieci łączności głosowej i transmisji danych w celu dostosowania jej do standardów w budynku K3, co umożliwiło wprowadzenie jednolitego systemu komunikacji w całej instytucji;

- zmodernizował kluczowe **systemy informatyczne**: ukończono prace nad nową stroną internetową Trybunału, aby ułatwić dostęp do wyników kontroli, jak również nad stroną intranetową, co umożliwi lepszy przepływ informacji w ramach instytucji. Wprowadzono nowy system oceny pracowników w celu usprawnienia tego istotnego procesu administracyjnego.

Zmianom tym towarzyszyło stałe wzmacnianie **bezpieczeństwa** operacji oraz przepisów dotyczących ciągłości działalności, aby zagwarantować konieczną dostępność i wymaganą jakość wszystkich usług informatycznych w Trybunale, jak również modernizacja kluczowych elementów informatycznych (np. przejście na Windows 7 i Office 2010).

Administracja i infrastruktura

Dyrekcja Finansów i Wsparcia ma dwojakie **zadanie**:

a) zapewnianie odpowiednich zasobów, usług i środków pozwalających Trybunałowi na wypełnianie jego misji i osiąganie strategicznych celów;

b) gwarantowanie niezbędnego finansowania oraz funkcjonowania mechanizmów kontroli wewnętrznej i rachunkowości w celu wspierania działalności Trybunału. W 2013 r. Dyrekcja w dalszym ciągu koncentrowała swe wysiłki na zwiększaniu wydajności i ekonomiczności swoich działań.

W kwietniu 2013 r. zakończyła się przeprowadzka pracowników Trybunału z innych budynków. Po raz pierwszy od wielu lat cały personel jest zgromadzony pod jednym dachem.

Trybunał jest finansowany z budżetu ogólnego Unii Europejskiej. Jego budżet stanowi około 0,095% wydatków UE ogółem oraz 1,62% wszystkich wydatków administracyjnych.

W 2013 r. ogólny wskaźnik wykonania budżetu wyniósł 92%. W przypadku tytułu 1 wskaźnik ten wyniósł 92%, przy czym najniższy odsetek (91%) dotyczył rozdziału 12 (Urzędnicy i pracownicy czasowi). Średni wskaźnik wykonania budżetu w tytule 2 wyniósł 96%.

Na kwotę płatności w rozdziale 20 (Nieruchomości, np. budynki) wpłynęła rozbudowa siedziby Trybunału o budynek K3.

Wykonanie budżetu za rok 2013

ROK BUDŻETOWY 2013	Ostateczne środki (A)	Zobowiązania (B)	Wykorzystanie w % (B)/(A)	Płatności
Tytuł 1: Pracownicy instytucji				(w tys. EUR)
10 - Członkowie instytucji	14 616	13 612	93 %	13 431
12 - Urzędnicy i pracownicy czasowi	97 772	89 312	91 %	89 306
14 - Inni pracownicy i świadczenia zewnętrzne	4 366	4 034	92 %	3 984
162 - Podróże służbowe	3 700	3 510	95 %	2 713
161, 163, 165 - Inne wydatki dotyczące pracowników instytucji	2 758	2 709	98 %	1 996
Razem tytuł 1	**123 212**	**113 177**	**92 %**	**111 430**
Tytuł 2: Budynki, meble, wyposażenie i różne wydatki operacyjne				
20 - Budynki	7 335	7 135	97 %	3 256
210 - Informatyka i telekomunikacja	7 197	7 195	99 %	3 326
212, 214, 216 - Majątek ruchomy i koszty dodatkowe	1 160	1 094	94 %	775
23 - Bieżące wydatki administracyjne	563	532	94 %	407
25 - Posiedzenia, konferencje	768	658	86 %	455
27 - Informacja i publikacje	2 526	2 120	84 %	1 221
Razem tytuł 2	**19 549**	**18 734**	**96 %**	**9 440**
Ogółem Trybunał	**142 761**	**131 911**	**92 %**	**120 870**

Ostatnia transza środków na ten projekt w wysokości 3 mln euro została uwzględniona w budżecie na 2013 r. Kwota ta została zaangażowana i częściowo wypłacona w 2013 r.

Saldo środków przeznaczonych na budynek K3 zostało przeniesione na 2014 r. w celu pokrycia umów z firmami budowlanymi podpisanych przez kierownika projektu w imieniu Trybunału.

Środki te zostaną wykorzystane zgodnie z informacjami przedstawionymi przez Trybunał Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w 2008 r.

Budżet na 2014 r.

W budżecie na rok 2014 przewiduje się **spadek w wysokości 6%** w stosunku do budżetu z roku 2013. Uwzględniono przy tym zmniejszenie środków na projekt budowy budynku K3.

Wykonanie budżetu za rok 2013

BUDŻET	2014 (w tys. EUR)	2013 (w tys. EUR)
Tytuł 1: Pracownicy instytucji		
10 - Członkowie instytucji	15 175	14 566
12 - Urzędnicy i pracownicy czasowi	93 180	97 772
14 - Inni pracownicy i świadczenia zewnętrzne	4 096	4 176
162 - Podróże służbowe	3 700	3 700
161 + 163 + 165 - Inne wydatki dotyczące pracowników instytucji	2 612	2 728
Razem tytuł 1	**118 763**	**122 942**
Tytuł 2: Budynki, meble, wyposażenie i różne wydatki operacyjne		
20 - Budynki	3 350	8 327
210 - Informatyka i telekomunikacja	7 110	7 197
212, 214, 216 - Majątek ruchomy i koszty dodatkowe	808	830
23 - Bieżące wydatki administracyjne	438	413
25 - Posiedzenia, konferencje	768	768
27 - Informacja i publikacje	2 261	2 284
Razem tytuł 2	**14 735**	**19 819**
Ogółem Trybunał	**133 498**	**142 761**

Kontrola i rozliczalność

Audyt wewnętrzny Trybunału

Audytor wewnętrzny doradza Trybunałowi w kwestii postępowania w obszarach ryzyka. W tym celu wydaje on opinie na temat jakości systemów zarządzania i kontroli oraz zalecenia służące poprawie realizacji działań oraz wspieraniu należytego zarządzania finansami. Ponadto audytor wewnętrzny wspomaga w pracy biegłych rewidentów, którzy poświadczają sprawozdania finansowe Trybunału. Audytor wewnętrzny złożył przed Trybunałem sprawozdanie na temat wyników kontroli przeprowadzonych w 2013 r., poczynionych ustaleń i zaleceń oraz działań podjętych w ich wyniku. Trybunał przedstawia co roku wyniki audytu wewnętrznego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Audyt zewnętrzny Trybunału

Roczne sprawozdanie finansowe Trybunału jest badane przez niezależnego biegłego rewidenta. Stanowi to istotny element podejścia zakładającego zastosowanie w stosunku do Trybunału tych samych zasad **przejrzystości i rozliczalności**, które stosuje on w odniesieniu do kontrolowanych jednostek.

Sprawozdanie niezależnego biegłego rewidenta – w tym wypadku **PricewaterhouseCoopers Sàrl** – na temat sprawozdania finansowego Trybunału za rok 2012 zostało opublikowane 4 października 2013 r.[3]

[3] Dz.U. C 288 z 4.10.2013.

Opinie niezależnego biegłego rewidenta – rok budżetowy 2012

W odniesieniu do sprawozdania finansowego:

W naszej opinii sprawozdanie finansowe przedstawia prawdziwy i rzetelny obraz sytuacji finansowej Europejskiego Trybunału Obrachunkowego na dzień 31 grudnia 2012 r., a także jego wyniku ekonomicznego i przepływów pieniężnych za rok budżetowy zamknięty tego dnia, zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE, EURATOM) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia finansowego.

W odniesieniu do wykorzystania zasobów i procedur kontroli:

Na podstawie przeprowadzonych przez nas prac, opisanych w niniejszym sprawozdaniu, stwierdzamy, że nie zwróciło naszej uwagi nic, co dawałoby nam podstawy, by sądzić, że we wszystkich istotnych aspektach i na podstawie opisanych powyżej kryteriów:

- zasoby przyznane Trybunałowi nie zostały użyte zgodnie z ich przeznaczeniem;
- stosowane procedury kontroli nie dają niezbędnych gwarancji zapewniających zgodność operacji finansowych z obowiązującymi zasadami i przepisami.

Oświadczenie delegowanego urzędnika zatwierdzającego

Ja, niżej podpisany, Sekretarz Generalny Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, działając jako delegowany urzędnik zatwierdzający, niniejszym:

- oświadczam, że informacje zawarte w niniejszym sprawozdaniu są prawdziwe i poprawne;
- stwierdzam, że mam wystarczającą pewność, że:
  - środki przeznaczone na działalność opisaną w niniejszym sprawozdaniu były wykorzystywane zgodnie z ich przeznaczeniem oraz zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami;
  - stosowane procedury kontroli dają niezbędne gwarancje odnośnie do legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw rozliczeń i zapewniają właściwe postępowanie w przypadku pojawienia się zarzutów nadużyć finansowych lub podejrzenia nadużycia oraz
  - koszty kontroli i płynące z nich korzyści są odpowiednie.

Moja wystarczająca pewność opiera się na moim własnym osądzie i na informacjach, którymi dysponuję, takimi jak sprawozdania i oświadczenia subdelegowanych urzędników zatwierdzających, sprawozdania audytora wewnętrznego i sprawozdania niezależnego biegłego rewidenta za poprzednie lata budżetowe.

Potwierdzam, że nie jestem świadomy istnienia faktów, które nie zostały zgłoszone w niniejszym sprawozdaniu, a które mogłyby negatywnie wpłynąć na interesy Trybunału.

Luksemburg, 11 marca 2014 r.

Eduardo Ruiz García
Sekretarz Generalny

JAK OTRZYMAĆ PUBLIKACJE UE

Publikacje bezpłatne:

- jeden egzemplarz:
  w EU Bookshop (http://bookshop.europa.eu)
- kilka egzemplarzy (lub mapy, plakaty):
  w przedstawicielstwach Unii Europejskiej (http://ec.europa.eu/represent_pl.htm)
  w delegaturach Unii Europejskiej w krajach poza UE: (http://eeas.europa.eu/delegations/index_pl.htm)
  kontaktując się z Europe Direct (http://europa.eu/europedirect/index_pl.htm) lub dzwoniąc pod numer 00 800 6 7 8 9 10 11 (numer bezpłatny w całej UE) (*).

  (*) Informacje są udzielane nieodpłatnie, większość połączeń również jest bezpłatna (niektórzy operatorzy, hotele lub telefony publiczne mogą naliczać opłaty).

Publikacje płatne:

- w EU Bookshop (http://bookshop.europa.eu)

Płatne subskrypcje:

- u dystrybutorów Urzędu Publikacji Unii Europejskiej
  (http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm).

QJ-AA-14-001-PL-C

ISSN 1831-1326

EUROPEJSKI
TRYBUNAŁ
OBRACHUNKOWY

Urząd Publikacji